

LUONNOLLISTA AKUSTIIKKA

Luonnollisen ja miellyttävän ääniympäristön julkisiin tiloihin toteutat kuusilastuista ja sementistä valmistetuilla Paracem-akustointilevyillä. Saatavana useassa eri koossa ja vakioväreissä tai sävytettynä vapaa- valintaiseen RAL/NCS väriin.

Millainen tila, sellainen akustiikkalevy.
Tutustu huipputuotteidemme ominaisuuksiin
tarkemmin. WWW.PAROC.FI

Mainetalkoot

Kun minut kolme vuotta sitten valittiin SAFAn liittovaltuustoon, minulta kysyttiin: "Mitä SAFA tarjoaa minulle?" Minua pyydettiin myös vaikuttamaan siihen, että suunnittelua taas arvostettaisiin ja että se vapautettaisiin kilpailulainsäädännön piiristä.

SAFAn strategiasta voidaan rakentaa kolme peruspilaria: arkkitehtien yleinen arvostus, liiton tuki jäsenille ja kestävä talous.

Arvostus syntyy osaamisesta. Yleinen käsitys on se, että arkkitehdit ovat taiteellisesti suuntautuneita ja heidän tekninen osaamisensa on puutteellista. Asia pitää korjata asennemuutoksella. Se vaatii osaamisen markkinointia. Arkkitehdit ovat moniosaajia, jotka hallitsevat hyvin energia-, sisäilma-, kosteudenkestävyys- ja ympäristövaikutusasiat, mutta tätä tietoa ei osata kertoa suurelle yleisölle. Markkinointiin pitää panostaa koko ammattikunnan voimin.

Osaamisen edistämiseksi pitää tukea myös tutkintoon tähtäävää koulutusta ja jatkokoulutusta. Tosin jos arkkitehti ei tiedä, kuka saa tehdä rakennuksen sähkölaitteiden tarkastuksen, vikaa voi hakea paitsi koulutuksesta myös kulttuurista.

SAFA on jäsentensä etujärjestö, joka tukee jäseniään yhteiskunnassa ja työelämässä. SAFAn tehtävänä on huolehtia, että suunnittelu ymmärretään laadun takeeksi ja että suunnittelua aletaan taas arvostaa. Tämän mahdollistaa vain se, että suunnittelu on taas vapautettava kilpailulainsäädännön piiristä. Asian edistäminen kuuluu SAFALLE, ja nyt siihen on otollinen aika.

SAFAn talouden muodostavat tuotot ja kulut. Kun mietitään liiton toimitilojen hankkimista, asiaa pitää tarkastella muuttuvassa maailmassa: minkälainen ratkaisu on kannattava pitkällä aikavälillä? Toimistotyö elää jo tällä hetkellä voimakasta murrosta, joten voidaan vain kuvitella, minkälaisesta "toimistotyöstä" puhutaan parinkymmenen vuoden kuluttua. Silloin tuskin enää rakennetaan yksinomaan toimistotaloja, vaan rakennukset tulevat pitämään sisällään hyvinkin erilaisia toimintoja. Sijoittajat arvostavat jo tänä päivänä asuntojen sekä liike- ja kokoontumistilojen yhdistelmiä.

SAFA on kuitenkin kuin Aallon kolmijalkainen jakkara: pysyäkseen pystyssä se vaatii myös käyttäjiensä tukea. Kun SAFA pystyy osoittamaan, että se voi vaikuttaa arkkitehtien arvostuksen lisääntymiseen, uskon jäsenistön tarjoavan puolestaan ne resurssit, joilla SAFA voi huolehtia jäsentensä eduista.

Olisiko aika käynnistää seuraava strategian päivitys mainetalkoilla?

Esa Kauppi

13TH INTERNATIONAL ALVAR AALTO SYMPOSIUM

7.–9.8. 2015 JYVÄSKYLÄ, FINLAND › ALVARAALTOSYMPOSIUM.FI | #DOAALTO2015

DO!

MATERIAL DIGITAL LOCAL SOCIAL

**ACT NOW
AND GUARANTEE
YOUR SEAT!**

ALVARAALTOSYMPOSIUM.FI

ALVAR AALTO MUSEUM | MUSEUM OF FINNISH ARCHITECTURE
CITY OF JYVÄSKYLÄ | ARCHITECTURE INFORMATION CENTRE FINLAND

ALVAR AALTO FOUNDATION

Ilmestyy: vko 26 | 12 numeroa vuodessa
67. vuosikerta | ISSN 0044-8915
Aikakauslehtien liiton jäsen
SAFAn, MARK:n, ATL:n ja SUM:n
uutis- ja tiedotuslehti

Julkaisija:
Suomen Arkkitehtiliitto –
Finlands Arkitektförbund ry SAFA
Runeberginkatu 5, 00100 Helsinki
puh. 09 584 448 | fax 09 5844 4222
au@safa.fi | <http://au.safa.fi>

Päätoimittaja:
Paula Huotelin
paula.huotelin@safa.fi
puh. 09 5844 4224

Toimitussihteeri:
Anne Haatainen
au@safa.fi puh. 050 570 4180
Ulkoasu: Anne Haatainen
Avustaja: Riina Behl

Lehtilaukset ja osoitteenmuutokset:
TILAAJAT: julkaisut@safa.fi
puh. 09 5844 4221
JÄSENET: jasenasiat@safa.fi

Ilmoitusmyynti:
Jarmo Valtonen, Media Bookers
puh. 050 60 330, 010 504 2902
Ratakuja 1 LT 1, 01300 Vantaa
jarmo.valtonen@mediabookers.fi
www.mediabookers.fi
Ilmoitusaineiston jättöajat: <http://au.safa.fi>

Paino: Vammalan Kirjapaino Oy

Ilmestymisajat:

Nro	Ilmoitusaineisto	Ilmestyy
8/2015	3.8.	26.8.
9/2015	31.8.	23.9.W

(Toimitettava aineisto viikkoa aikaisemmin.)

Kansikuva: Talo H, Seinäjoki, arkkitehti Teemu Hirvilampi, vuosi 2014. Kuva Jussi Tiainen.

- 3 PÄÄKIRJOITUS** Mainetalkoot Esa Kauppi
- 6 HAASTATTELU** Pitkän tähtäimen arkkitehtuuria Tiltu Nurminen
- 10 TAPAHTUMAT**
10 Arkkitehtipäivät hylätyissä tiloissa Jonas Malmberg
14 Enemmän elämää rannoille Meri Louekari
16 Kesäparatiiseja Jonas Malmberg
- 18 ARVIOT** Kirja inspiroivasta ihmisestä Tarja Nurmi
- 22 KOLUMNIT** Eskon puumerkit Osmo Lappo
- 24 JÄSENILLE**
24 SAFAn kurssia tarkistetaan Päivi Virtanen
26 Pätevyyden siirto MRL:n uusien vaatimusten mukaiseksi
- 30 MUISTUMIA** Arkkitehtuurin elinvoimainen ahertaja Heikki Taskinen Heikki Kaikkonen
- 37 LAKITIE TOA** Laatuviirhe kiinteistökaupassa Mikael Sunell
- 38 OPISKELIJAPALSTA** Opiskelijana työelämässä ulkomailla ja Suomessa Lotta Skogström
- 40 MARK** Kohti vastuullista kaupunkiympäristöä Lauri Axelsson
- 42 ATL**
42 Ilmainen työ tulee kalliiksi Vesa Juola
44 Paikallinen sopiminen avuksi kirjaviini työaikakäytäntöihin Hanna Huotari

WORKING IN EUROPE

SAFA JYVÄSKYLÄ, 22.05.2015

ATELIER KEMPE THILL ARCHITECTS AND PLANNERS - ROTTERDAM

Pitkän tähtäimen arkkitehtuuria

Arkkitehti Oliver Thill luennoi Arkkitehtipäivillä Atelier Kempe Thill -toimistonsa edustajana. *au* haastatteli Thillia päivien yhteydessä.

Hollannissa sijaitsevan Atelier Kempe Thill -toimiston töitä on toteutettuna tai rakenteilla useissa Euroopan maissa, kuten Saksassa, Belgiassa, Islannissa, Sveitsissä ja Itävallassa, samoin kuin Euroopan ulkopuolella, esimerkiksi Egyptissä ja Marokossa. Useissa projekteissa hyvin vähillä taloudellisilla resursseilla on saatu aikaan vaikuttavaa arkkitehtuuria.

Käytkö usein luennoimassa arkkitehtuuriseminaareissa?

– Kyllä, käymme yrityskumppanini **André Kempen** kanssa mielellämme luennoimassa, koska se on myös yksi tapa tutustua maahan, saada nopea ensivaikutelma ja löytää kumppaneita erilaisiin hankkeisiin. Luennoimme myös yliopistoissa ja luomme näin yhteyksiä yliopistoihmissiin. Samalla kuulemme esimerkiksi tietyn maan taloustilanteesta ja tutkimustuloksista.

Mistä kaikki alkoi?

– Opiskelimme Andrén kanssa 1990-luvulla Dresdenissä Itä-Saksassa niihin aikoihin, kun Länsi- ja Itä-Saksa yhdistyivät. Tilanne oli aika kaoottinen ja sekava, aina ei ollut opettajiaakaan paikalla. Teimme paljon asioita itseksemme ja teimme aloitteita erilaisiksi projekteiksi. Vietimme opiskelijoina aikaa myös Pariisissa ja Tokiossa.

Etsimme paikkaa, jossa voisimme harjoittaa ammattiamme, ja päädyimme Hollantiin. Siihen aikaan siellä oli paljon töitä tarjolla. Olen asunut Hollannissa nyt 18 vuotta, ja yrityksen perustimme vuonna 2000.

Onko jokin tietty projekti jäänyt erityisesti mieleen?

– On vaikea sanoa, mikä projekti olisi tärkein. Projekti, joka alussa vaikuttaa hienolta, ei ehkä lopussa tunnukaan siltä. Matkan varrella on saattanut olla kovasti paineita tai tulla muutoksia. Joskus odotamme erityisen hyviä tuloksia, mutta tietyistä syistä se ei sitten olekaan mahdollista.

Tällä hetkellä on meneillään monia projekteja, jotka ovat mieluisia eri syistä. Esimerkiksi Pariisiin sijoittuva asuntoprojekti on varsin kiehtova, koska se on kiinnostava lisä paikalliseen asuntotuotantoon ja mielestäni erittäin hyvä sellainen. Suunnitelmamme on hyvin erilainen kuin ranskalaisten arkkitehtien. Se voi tuoda mielenkiintoisen näkökulman paikalliseen keskusteluun.

Olen aina utelias näkemään, miten projektit kehittyvät. Yritämme löytää arkkitehtuuria siinä matkalla. Lopputulosta ei voi tietää etukäteen, joskus se on hyvin positiivinen ja toisinaan taas ei niinkään.

Onko jokin tietty materiaali tai elementti sinulle erityisen tärkeä?

– Suunnitelmamme perustuvat tilallisiin ideoihin: tärkeintä on tilan ja rakenteen yhteys, roomalaisten historiallisten

TOIMISTOSSAMME SAAMME
HYVIN PALJON INSPIRAATIOTA
ARKKITEHTUURIHISTORIASTA,
KUTEN RENESSANSSIN AJAN
ITALIALAISESTA RAKENTAMISESTA.

rakennusten tavoin, ja materiaalin valinta on toissijainen aihe. Taloudelliset syyt ohjaavat usein tiettyjen materiaalien valintaan. Valitsimme materiaalin myös sen mukaan, mikä on kyseisessä maassa luontevaa.

Mikä tässä työssä antaa sinulle motivaation ja inspiraation?

– Loppujen lopuksi on kysymys siitä, että haluan leikkiä, vähän kuin lapset, koska työn pitäisi olla jännittävää. Haluan työskennellä paikassa, joka on inspiroiva, ja löytää ihmisiä, joiden kanssa on mukava työskennellä – sekä löytää jotain uutta.

Ammattiosaamiseen kuuluva tietotaito on tärkeää, jotta saadaan asioita tehtyä, varsinkin suurissa projekteissa – mutta joskus se voi olla myös rajoite. Sinä hetkenä kun tiedät, kuinka aiot tehdä jonkin asian, olet jo väärillä raiteilla. Haasteena on, kuinka voi viljellä tiettyä lapsekkuutta olematta samalla naiivi.

Erikoistuminen on tavallaan hyvä asia, mutta samalla on arkkitehtuurin kuolema suunnitella vain yhdentyyppisiä rakennuksia. Silloin ei pysty enää tuottamaan tuoretta lähestymistapaa vaan toistaa samoja asioita. Kyse on myös aikomuksista: pitää löytää erilaisia tiimejä sekä pitää sisältö ja tilanne avoinna. Kun hyppää uuteen projektiin tai sisältöön, joka on erilainen kuin aiemmat projektit, voi tietää paljon mutta ei vielä kaikkea. Se avaa mahdollisuuden yllätykselle – sekä yleisölle, asiakkaalle että itselle.

Omassa toimistossamme saamme hyvin paljon inspiraatiota arkkitehtuurihistoriasta, kuten renessanssin ajan italialaisesta rakentamisesta. Paljon tietämyksestämme perustuu tietotaitoon, joka on syntynyt historian kulussa. Emme kuitenkaan yritä toistaa samoja rakenteita, vaan enemmänkin ymmärtää niitä prosesseja, jotka ovat johtaneet noihin rakenteisiin.

Millaisia ohjeita antaisit nuorelle aloittelevalle arkkitehdille?

– Minusta kansainväliset vaihdot ovat hyviä kokemuksia, samoin itsensä likoon laittaminen. Näin tulee tietoiseksi erilai-

KUKA?

- > Oliver Thill, syntynyt vuonna 1971 Karl-Marx-Stadtissa (nykyisin Chemnitz) Itä-Saksassa.
- > Opiskellut arkkitehdiksi Dresdenin teknillisessä yliopistossa vuosina 1990–1996.
- > Perustanut Atelier Kempe Thill -toimiston yhdessä André Kempen (s. 1968) kanssa vuonna 2000 Europan 5 -kilpailuvoiton jälkeen.
- > Työskennellyt aiemmin useissa toimistoissa Amsterdamissa ja Rotterdamissa.
- > Toimii vierailevana luennoitsijana Lausannen teknillisessä instituutissa Sveitsissä.

TILTU NURMINEN

sista rakennuskulttuureista ja rakennusperinnöistä. Samoin kannattaa tutustua erilaisiin arkkitehtuuriyhteisöihin ja siihen, kuinka ne toimivat.

Työ tällä alalla on hyvin paljon istumista, piirtämistä ja mallien tekoa. Kuitenkin rakennusprojekteissa tarvitaan paljon kommunikaatiota. Nuori arkkitehti ei ole välttämättä valmistautunut siihen – sitä pitää opetella, koska se kuuluu alaan oleellisesti. On tärkeää olla empaattinen ja ymmärtää asiakkaiden tarpeita. Silloin on myös helpompi keksiä oikeita ratkaisuja ja vastauksia suunnittelukysymyksiin.

Arkkitehti ei kuitenkaan tarjoa pelkkää palvelua vaan myös yllätyksiä, luovuutta, rakennusprosessin ymmärtämistä ja strategiaa. Prosessin tulee olla avoin, jotta muutkin tahot voivat osallistua siihen omalla taidollaan. Aluksi ei ehkä tiedetä ollenkaan, mitä tulee tapahtumaan – on vain aloitettava, ja työn kuluessa löydetään tietty suunta.

Mitä teet, jos sinulla ei ole tietoa tai erikoisosaamista joltain osa-alueelta?

– Ei pitäisi koskaan teeskennellä olevansa asiantuntija, jos ei oikeasti ole sen alan asiantuntija. Aina voi kuitenkin esittää viattomia ehdotuksia, joilla voi yrittää ohjata projektia tiettyyn suuntaan.

Arkkitehdin rooli voi olla hyvin vaihteleva. Usein täytyy perehtyä erilaisiin, hyvin laajoihin aihepiireihin. Kyseessä ei ole vain rakennus vaan myös taloudelliset ja kestävä kehityksen kysymykset.

Arkkitehdin rooli ja ammatti on muuttunut ajan kuluessa, koska yhteiskuntakin on muuttunut nopeasti. Arkkiteh-

dilta kysytään neuvoja, kun suunnitellaan esimerkiksi koulutusinstituutteja, jotka valmistautuvat tulevaisuuteen. Silloin kysymys ei ole niinkään arkkitehtuurista vaan enemmänkin siitä, kuinka tilaan voidaan luoda sosiaalinen mikrokosmos, joka tarjoaa mahdollisuuden kehitykseen ja joustaviin ratkaisuihin. On hienoa olla vaikuttamassa tämältyypisiin asioihin.

Mitä ongelmia mielestäsi liittyy kestäväan kehitykseen?

– Tiedämme, että aiheessa on omat ristiriitansa. Ratkaisu on mielestäni kestävä silloin, kun tehdään pitkäikäisiä rakennuksia. Esimerkiksi kaikki tietävät, että passiivitalot eivät ole terveellisiä. Niitä haluaa lähinnä rakennusteollisuus.

Jos haluaa arkkitehtina edistää kestäväan kehitystä, täytyy toimia kuten roomalaiset aikoinaan. Pitää suunnitella kestäviä rakennuksia ja joustavia tiloja – rakennuksia, jotka kestävät aikaa ja sopeutuvat uusiin käyttötarkoituksiin ja ovat helposti huollettavia. Nykyään keskustelu on hyvin paljon keskittynyt vain ja ainoastaan energiankäyttöön. Tällä hetkellä tehdään rakennuksia, joihin pitää tehdä mittavia korjauksia 20 vuoden välein, ja se maksaa paljon rahaa. Edullisinta olisi korjata vanhoja rakennuksia, koska niissä tarvitaan vain vähän uusia rakennusmateriaaleja verrattuna uusiin rakennuksiin.

Ei ole niinkään selvää, mikä on ekologista rakentamista. Kestäväan kehityksen ja arkkitehtuurin ongelmallisin kysymys on, mikä on kestäväan – mikä on pitkän tähtäimen etu.

Tiltu Nurminen

ARKKITEHTUURIA ESPAN KESÄSSÄ

RE-CREATION THE RESILIENCE OF ARCHITECTURE Esplanadin puisto 11.6.–13.9.2015

Venetsian Arkkitehtuuribiennaalissa (2014) esillä ollut Anssi Lassilan (OOPEA) installaatio, "Re-Creation. The Resilience of Architecture", nähdään kesällä Esplanadin puistossa.

Installatión ympärille rakentuu monipuolinen Arkkitehtuuria Espan kesässä -tapahtumakokonaisuus, joka kutsuu lapset ja aikuiset katsomaan kaupunkia uusien silmin. Kokonaisuus on tuotettu yhteistyössä Arkkitehtuurin tiedotuskeskuksen kanssa.

Opas paikalla joka päivä kello 13–17
Seuraa päivittävää ohjelmaa: www.recreation.fi

30.6 Tapahtumatiistai lapsille kello 13–17
Kesäkuljijat: Majanrakennusta NONSTOP Espalla
Maksuton

NÄYTTELY MUSEOSSA

PORRASKIVELTÄ PUIDEN SIIMEKSEEN SUOMALAISEN PUUTARHATAITEEN JA ARKKITEHTUURIN DIALOGEJA 27.5.–23.8.2015

Puutarhat tilan ja tunnelman taiteena valloittavat Arkkitehtuurimuseon kesän ajaksi. Arkkitehtuurimuseon kesänäyttely tarkastelee puutarhataiteen ja arkkitehtuurin välistä suhdetta kolmen vuosisadan ajalta.

Näyttely laajenee Arkkitehtuurimuseon pihalle, missä näyttelyyn liittyvä kaupunkipuutarha houkuttelee kävijöitä viihtymään. Aalto-yliopiston puustudion opiskelijat ovat suunnitelleet ja toteuttaneet pihalle kokeellisen Säiepuupaviljongin.

Kesän aikana kaupunkipuutarha elää yleisöluentojen, lounaiden, joogan, musiikin ja muun eri taiteenaloja yhdistävän ohjelman kautta.

TAPAHTUMIA MUSEOSSA

JOOGAA PUUTARHAPAVILJONGISSA

Jooga by Pranama keskiviikkoisin kello 8–9.30
Ei ennakkoilmoittautumista, paikat täytetään saapumisjärjestyksessä (20 ensimmäistä).
Vapaaehtoinen maksu

MUSIIKKIA PUUTARHAPAVILJONGISSA

Keskiviikko 22.7. kello 18, Improvisaatioilta
Johannes Sarjasto (saksofoni) ja Sergio Castrillón (sello) soittavat kesäillassa. **Maksuton**

Keskiviikko 29.7. kello 18, Improvisaatioilta
Amanda Blomqvist (lyömäsoittimet) ja Sergio Castrillón (sello) soittavat kesäillassa. **Maksuton**

Keskiviikko 5.8. kello 18, Improvisaatioilta
Pauli Lyytinen (saksofoni), Ville Vokkolainen (sähkökitara) ja Sergio Castrillón (sello) soittavat kesäillassa. **Maksuton**

Keskiviikko 12.8. kello 18, Improvisaatioilta
James Andean (ääni-installaatio) ja Sergio Castrillón (sello) soittavat kesäillassa. **Maksuton**

KAUPUNKITAPAHTUMIA

Torstai 20.8. kello 16–20, Taiteiden yö
Arkkitehtuurimuseo ja Designmuseo järjestävät työpajatoimintaa museoiden välisellä pihalla. Opastettu kierros Porraskiveltä puiden siimekseen -näyttelyyn kello 18. Tapahtuma toteutetaan yhteistyössä Duratin kanssa. **Maksuton**

Lauantai 29.8. kello 12–18, Siivouspäivä
Arkkitehtuurimuseon ja Designmuseon yhteinen pihalue puutarhapaviljonkeineen on vapaasti kirpputori-myyjien käytössä. Myös Arkkitehtuurimuseo myy pois varastosta siivottua tavaraa ja rakennusmateriaaleja. Omaehtoinen tapahtuma järjestetään Siivouspäivä-tapahtuman käytäntöjen mukaisesti. **Maksuton**

Arkkitehtipäivien luennoitsijat tauolla:
Uula Kohonen (vas.) ja Max Hartman.

ARKKITEHTIPÄIVÄT
MAX HARTMAN
Special Guest Star

Arkkitehtipäivät hylätyissä tiloissa

Arkkitehtien vuosittainen kokoontuminen järjestettiin erittäin onnistuneesti toukokuussa Jyväskylässä. Sopivasti notkeaan *Pitkin poikin* -teemaan sopi lavea kattausta aiheita.

Ennakkaimmat Arkkitehtipäivien viettäjät kiirehtivät paikalle jo torstaina, jolloin julkisella alalla työskentelevät kollegat kokoontuivat ensi kerran omaan pienimuotoiseen tapaamiseen, ”etkoille”. Pidetyt alustukset ja keskustelut valottivat kaupunginarkkitehtien toimenkuvaa, kaupungin markkinointia arkkitehtuurin keinoin sekä ammatikunnan roolia muutoinkin.

Varsinaisten Arkkitehtipäivien ensimmäinen päivä, perjantai, sijoittui Kankaan tyhjentyneeseen tehdashalliin. Kankaan alueen muutos on kaupungille jälleen mahdollisuus saada uutta ja korkealuokkaista asuntoarkkitehtuuria, kuten esimerkiksi monta kertaa aiemminkin.

Yhtiöpäiseen tulevaisuuteen kurotti hollantilainen **Hedwig Heinsman**, joka esitteli yritteliäisyyttä pursuavan DUS architects -toimistonsa projektin, käytetyn kontin hankkimisesta alkaneen suuren 3D-tulostimen kehittelyn ja rakentamisen. Vaikka rakennusosien, valumuottien tai talojenkaan tulostaminen ei välttämättä tunnu vielä tarpeelliselta, projektissa on kiehtovaa tulevaisuudenuskoa. Ensi vaiheessa hyödyllisimmältä vaikuttaa muottien tuottaminen, jossa materiaalien käyttöä voidaan optimoida ja muottimassatkin kierrättää uusina tulosteina.

Läheltä ja kaukaa

Moni päivillä esitelty kohde sijoittui mukavasti Jyväskylään. OOEPAAn **Anssi Lassila** esitteli puukerrostalotuotantoa harppauksin uudistavaa Puukuokka-rakennusta. **Max Hartman** puolestaan kertoi SARC-toimiston suunnittelemasta, **Alvar Aallon** museorakennusten edustalle koho-neesta Jyväskylän yliopiston uudisrakennuksesta.

Siirtymällä satakunta kilometriä Jyväskylästä pääsee Mänttään, jonne avautui vuosi sitten Serlachiuksen taide-museo. Sen suunnitteluyhteistyötä valottivat arkkitehdit **Uula Kohonen** ja **Boris Bezan**. Tiiviin yhteistyön loppu-tulosta kelpasi hyvin esitellä, kuten paikalle pienenä lisäyk-

PÄIVI VIRTANEN

PÄIVI VIRTANEN

TIIA ETTALA

Anssi Lassila esitteli ajankohtaista Puukuokka-projektiaan.

Riikka Tuomisto on kerännyt kokemusta useista arkkitehtitoimistoista ympäri maailman.

SIVUN KUVA: TIIA ETTALA

Seminaarin toinen keynotepuhujia, Hedwig Heinsman (oik.), kiinnosti myös paikallisia toimittajia.

Huttunen-Lipasti-Pakkanen Arkkitehtien ja MX_SI architectural studion yhteistyö toimi Gösta-hankkeessa Mäntässä.

senä tullutta teräksistä siltaakin. Pidemmän loikan päästä Keski-Euroopasta löytyvät kuutiomaisen, räystäättömän ja suuriikkunaisen minimalismin ystäville toisen hollantilaisvieraan, **Oliver Thillin** toimiston Atelier Kempe Thillin suunnittelemaa asuinrakennuksia ja minimibudjetilla Itävaltaan rakennettu konserttitalo.

Iltajuhlaa vietettiin samassa tehdashallissa. Entiselle tehdasalueelle pääsi kolistelemaan museoajoihin eläköityneellä lättähatulla. Arkiarkkitehtuuriinkin pätee havainto, että kun jokin jokapäiväinen poistuu käytöstä, sen arvo nousee – tämä alleviivautui sinivalkoisen junan kyydissä.

Kolme kaupunginosaa

Perjantain aurinko ja lämpö vaihtui koleaksi ja tuuliseksi tihkusateeksi, joka noudatti lauantain ohjelman sijaintipaikan tunnelmia. Ainutlaatuinen keskustelutilaisuus käytiin maamme perinteikkäimmän suomenkielisen koulun eli Jyväskylän Lyseon tarpeettomina tyhjäksi jääneissä tiloissa.

Vireä ja innostunut parituntinen vierähti arkkitehtuuri-kilpailujen tuloksina syntyneiden Kortepohjan, Kuokkanen ja Lutakon alueiden parissa. *Arkkitehti*-lehden päätoimittaja **Jorma Mukala** esitteli alueet tukeutuen SAFAn julkaisuihin ja teräviin havaintoihinsa. Sen jälkeen alueiden vaiheista pääsivät kertomaan alueiden kaavojen arkkitehdit, nykyiset käyttäjät, entiset ja nykyiset virkamiehet ja rakentamisen edustajat. Kaupunkirakentamisen pitkä jänne näkyi selvästi. **Bengt Lundstenin** jo ikoniseen asemaan päässyt Kortepohja on kaavauudistuksen ja ehkä keskeneräiseksi jääneiden tai muutoin kohennusta kaipaavien kohtiensa myötä jo toisella rakentamisen kierroksella. Sen sijaan Kuokkala, jonka asema-kaavasta kisailtiin jo vuonna 1978, odottaa vielä viimeisiä vaihteita. Lutakostakin vielä iso osa on rakentumatta – kuten monen puhujan kaipaama konserttitalokin.

Lauantain moniääninen keskustelutilaisuus muotoutui päivien kiinnostavimmaksi anniksi. Keskeiset suunnittelijat **Bengt Lundsten, Juhani Boman ja Henu Kjisik** kantoivat

Lauantai Studio -puorovieritus innosti yleisöäkin.

Jorma Mukala esitteli kolme jyvaskyläläistä asuinalueita.

PAIVI VIRTANEN

Kortepohjan joukkue vauhdissa: Bengt Lundsten (vas.), Minna Minkkinen, Markku Andersson ja Tapani Tommila.

Lutakon aluetta ruotimassa Ilkka Halinen (vas.), Vesa Moisio, Henna Kjisik ja Erkki Peitso.

monipuoliseen ohjelmaan kaupunkisuunnittelun ääntä. Lundsten pohti puolen vuosisadan ikäistä suunnitelmaansa ja sivusi arvostuksen muodostumista: arkkitehtuurin merkitykseen vaikuttaa vahvasti kulloisenkin kauneuskäsityksen pitkäaikainen kestävyys.

Lämmينhenkisen tilaisuuden aikana aurinkokin oli voittanut ja ekskursiot saatiin tehdä lämpimässä kevätkelissä. Vaikean pohdinnan jälkeen valitsin itse jyvaskyläläisen rakennetun ympäristön tulkinnan suurmiehen, filosofian tohtori **Jussi Jäppisen** luotsaaman *Naisen kynästä* -retken. Retki oli järjestetty täydellisesti ekskursiolehtisiä ja kahvitteluita **Wivi Lönnin** suunnittelemassa kartanomiljöössä myöten, ja se avasi monia kauniin kaupungin kerrostumia.

Hyväksi kilpailtu kaupunki tarjosi parastaan – kokijoita olisi toki mahtunut joukkoon enemmänkin.

Jonas Malmberg

Kirjoittaja työskentelee Alvar Aalto -säätiön rakennusperintöyksikössä arkkitehtina ja taidehistorioitsijana.

Nostalginen lättähattujuna kuljetti vieraat iltajuhlaan.

JONAS MALMBERG

Enemmän elämää rannoille

Sellokonsertti kalliolla, kesäillan tanssit laiturilla, kuutamouinti tai yhteinen illallinen rannalla. Helsingissä on yli 130 kilometriä kaikille avointa rantaviivaa. Merellistä Helsinkiä esitellään kesän ajan Laiturilla Veteen piirretty viiva -näyttelyssä. Samaan aikaan rannoilla myös tapahtuu: Rantakesä-yleisötapahtumassa kaupunkilaiset voivat vapaasti järjestää omia tapahtumiaan.

Jokainen helsinkiläinen asuu alle 10 kilometrin päässä rannasta. Rantaviivan avaaminen kaikille on ollut jo pitkään Helsingin kaupunkisuunnittelun periaatteena. Uusien merellisten kaupunginosien rakentaminen tavara- ja teollisuussatamilta vapautuneille alueille tuo kaupunkilaisille yli 20 kilometriä lisää avointa, julkista rantaviivaa. Tulevina vuosina merellisiin kaupunginosiin saadaan lisää avointa rantareittiä, asumista ja liikuntapaikkoja. Rantareitillä kulkevat kävelijät ja pyöräilijät, matkailijat ja paikalliset, merelle menijät ja rantahiekalle asettuvat.

Lukuisissa maailman suurkaupungeissa on käynnissä ja jo toteutettu kunnianhimoisia ranta-alueiden kehityshankkeita. Helsingillä on hyvä lähtötilanne, sillä valtaosa rannoista on jo julkisessa käytössä tai suunniteltu sellaisiksi. Merellisten alueiden kehitys on noussut merkittäväksi voimavaraksi, ja kaupunki panostaa alueiden kokonaisvaltaiseen kehitykseen ennistä selkeämmin.

Keskeinen suunnittelukohde on rantavyöhykkeen julkinen tila, sitä reunustavat rakennukset, puistot ja ranta. Rantareitti on kaupungin julkisivu merelle, jopa Helsingin julkisivu maailmalle. Paikallinen kysyntä takaa reitin palveluiden jatkuvan käytön, ja matkailijat voivat nauttia niistä kaupungissa vieraillessaan. Rantojen Helsinki on kaupungin etupihaa.

Rantareitiltä veteen

Laiturin kesänäyttely *Veteen piirretty viiva* esittelee merellistä Helsinkiä ja sen rantareittiä toimintojen ja tarinoiden välityksellä. Näyttelyssä nostetaan esiin mahdollisuudet, joita kehittyvät ranta-alueet tarjoavat kaupunkilaisille ja matkailijoille. Koko kaupungin rantoja seuraileva reitti kokoa helminauhan

tavoin Helsingin rantavyöhykkeen jatkuvaksi merellisten sisältöjen ketjuksi. Rantareitti kattaa koko kaupungin, mutta se on erilainen eri alueilla.

Näyttely johdattaa merelliseen Helsinkiin viidellä teemalla. Teemoista asuminen, liikkuminen ja luonto tekevät ympäristöä tutuksi jokaisen omien tuttujen reittien ulkopuoleltakin. Palvelu- ja kylpemisteema kutsuvat puolestaan seikkailemaan uusiin rantakohteisiin.

Suomalainen tapa pulahtaa veteen keskellä kaupunkiakin kiinnostaa kansainvälisesti. Veden ääreen pääsy, puhtaat vedet ja kylpemiskulttuuri ihastuttavat. Helsingin rannoilla on lukemattomia pulahduspaikkoja, ja vireillä on useita uusia kylpylä- ja saunahankkeita.

Näyttelyssä on esillä valtava kartta, johon rantareitti on piirretty kokonaisuudessaan. Reitin varren toimintoja ja palveluja on nostettu esiin, ja kävijät voivat lisätä mukaan omia suosikkipaikkojaan. Myös reitin kehitysehdotuksia kerätään suunnittelijoille välitettäväksi.

Suhteestaan mereen kertovat kymmenkunta kaupunkilaista kiinteistövälittäjästä taiteilijaan ja nuoresta apulaiskaupunginjohtajaan. Kutkuttavia ovat erityisesti kalastajan ja Villingissä kesätyttönä työskennelleen mummon tarinat.

Rannoilla tapahtuu koko kesän

Näyttelyn rinnalla toteutetaan *Rantakesä*-tapahtumakokonaisuus. Sen tarkoituksena on tuoda rantaviivalle matalan kynnyksen tapahtumia koko kesän ajan. Mukaan on valittu yli kymmenen paikkaa, joissa ei tarvita lupia tapahtumien järjestämiseen – kunhan tapahtumat ovat ilmaisia ja kaikille avoimia.

Laiturin näyttely on kuin koko kesän kestävä suuri työpaja, jossa kävijöitä kutsutaan osallistumaan merellisen Helsingin kehittämiseen kertomalla ajatuksiaan ja jakamalla tietoaan reitistä ja sen paikoista. Helsingin kaupunkisuunnitteluvirasto panostaa voimakkaasti kaupunkilaisten osallistamiseen. Sitä toteutetaan luontevasti yhteistyössä ruohonjuuritason toimijoiden kanssa. Viraston tuottama näyttely ja sitä tukeva tapahtumakokonaisuus on suunniteltu ja toteutettu yhteistyössä taitavien osallistajien kanssa: näyttelyn on suunnitellut Uusi Kaupunki -kollektiivi, ja Rantakesä-tapahtumakokonaisuudesta vastaa Yhteismaa ry.

Tapahtumakokonaisuus elää koko kesän, ja nähtäväksi jää, mitä kaikkea se lopulta tarjoaa kesäviettäjille.

Meri Louekari

Veteen piirretty viiva -näyttely on esillä Laiturilla
12.9. saakka. Lisätietoa *Rantakesä*-tapahtumista
löytyy osoitteesta www.rantakesa130km.fi.

JUSSI HELLSTEN / VISIT HELSINKI

HELSINGIN KSV

Kruunuvuorenrannan asukassaunoja.

HELSINGIN KSV

Telakkarannan tulevaa asumista.

JUSSI HELLSTEN / VISIT HELSINKI

Kesäparatiiseja

Aalto-museon kesänäyttely keskittyy Alvar Aallon mökkisuunnitelmiin. Esille ovat päässeet tyyppi-piirretyt ja yksilölliset kesäkohteet.

Alvar Aalto suunnitteli professori Päivö Oksalan perheen kesähuvilan Korpilahdelle Päijänteen saareen (1965–1966, 1974).

*La dolce vita – Alvar Aallon kesäparatiiseja -näyttely on esillä **13.9.** asti Alvar Aalto -museumissa Jyväskylässä.*

Näyttelyssä on esillä muun muassa kaksi Aallon ehdotusta *Aitta*-lehden vuonna 1928 järjestämään kesäasuntokilpailuun. Mallipiirrettyjen mökkien lysti tutkielma on ehdotus *Merry go round*, jollainen löytyy rakennettunakin Jyväskylästä. Tämä ehdotus voitti kilpailussa isompien mökkien sarjan. Myös pikkumökkien sarjan voitto meni Aallon ehdotukselle – joka edusti museoamanuenssi **Mari Murtoniemen** avajaisnoin ”nenäkästä modernismia”. Lienee paikallaan todeta, että kilpailuun osallistui muitakin nimekkäitä suunnittelijoita, kuten **Hilding Ekelund, Erik Bryggman, Ragnar Ypyä ja Elsi Borg**.

Suomalaisarkkitehtuurin 1900-luvun alkupuolen tyylliset vaiheet löytyvät myös näistä pienkohteista. Varhaisten 1920-luvun mökkien pohjoismainen klassismi siirtyi mallipiirustusmajojen funkisvaiheen kautta 1940-luvun kesämökkien romantiikkaan. Seuraavat vuosikymmenet jatkoivat puurakenteiseen moderniin, jota edustaa näyttelyn suurin kohde, Enso-Gutzeitille Kallvikiin vuonna 1952 valmistunut sauna- ja kerhorakennus. Kesäparatiiseiksi eivät tässä yhteydessä tulleet tulkituiksi kenties taidemuseoiksi tai talviparatiiseiksikin luettavat Villa Mairea ja Maison Carré.

Avajaisillan päärooliin nousi kohdejoukon kuopus eli vuonna 1966 valmistunut Villa Oksala. Rakennuttaja **Päivö Oksalan** pojat **Pellervo ja Tarkko Oksala** olivat kertomassa laveasti hienopiirteisen piilopirtin suunnittelun ja rakentamisen vaiheista sekä kesäpäivistä Aallon veneen Nemo propheta in patrian ruorissa.

Siiivu suomalaista mökkikulttuuria

Näyttely on mukava katselmus kotimaisen kesämökkikulttuurin nousuvaiheen erääseen puoleen ilman tiukkaa tutkimuksellista tai analysoivaa otetta. Aallon arkkitehtuurin humaanit piirteet korostuvat näissä pienissä, lähellä käyttäjiä ja tilaajia olleissa kohteissa, jotka pääsevät hyvin esille näyttelyn monipuolisessa aineistossa.

Näyttely tukeutuu valokuvaaja **Jari Jetsosen** tuoreehkoihin ja Aalto-säätiön vanhoihin valokuviin, mutta näyttelyä on elävöitetty muutamilla pienoismalleilla, eloisalla Aallon perheen kaitafilmpätkällä Villa Floran rannalta 1920-luvulla sekä hienoilla alkuperäispiirustuksilla. Näyttelyyn on tuotu myös muutamia kalusteita.

Jonas Malmberg

Kirjoittaja työskentelee Alvar Aalto -säätiön rakennusperintöyksikössä arkkitehtina ja taidehistorioitsijana muttei osallistunut näyttelyn järjestelyihin.

Aitta-lehden kilpailun tuloksia esittelevän ”Halpoja kesäasuntoja” -kirjan kansikuvassa on Alvar Aallon voittanut ehdotus Konsoli. Tuntemattoman tekijän maalaama originaaliakvarelli.

Villa Flora Alajärvellä on Aino Aallon vuonna 1926 perheelleen suunnittelema kesähuvila.

Alvar Aallon The Insulite Company of Finlandille suunnittelema viikonloppumaja, joka pystytettiin Pariisiin maailmannäyttelyyn vuonna 1937.

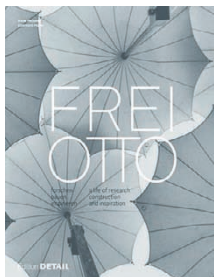

AINO TAI ALVAR AALTO, ALVAR AALTO -MUSEO

ALVAR AALTO -MUSEON ARKISTO.

ARKKITEHTUURIMUSEON KOKOELMA

Kirja inspiroivasta ihmisestä

Uutuuskirja kunnioittaa keveän komeasti hiljattain menehtyneen arkkitehdin ilmeitä ja vaikuttavaa uraa.

Maaliskuussa menehtynyt saksalainen arkkitehti **Frei Otto** olisi täyttänyt toukokuun viimeisenä päivänä 90 vuotta. Hänelle ehdittiin myöntää tänä vuonna Pritzker-palkinto. Tämän lisäksi hän on saanut RIBAn kultamitalin ja Praemium Imperiale -palkinnon – siitäkkin huolimatta, että hän ei itse asiassa toteuttanut pitkän ja aktiivisen elämänsä aikana montakaan rakennusta.

Useat Otton töistä olivat sitä paitsi monipuolisen ja hedelmällisen yhteistyön tulosta, sillä hän uskoi vahvasti luovaan ja innoittuneeseen yhdessä työskentelyyn. Esimerkiksi Münchenin olympialaisten vuoden 1972 upeat rakennelmat tuskin olisivat pystyssä, ellei rakennesuunnittelija **Jörg Schlaich** olisi edellyttänyt niiltä myös lujuutta ja kestävyyttä.

Olympialaisten upea ja optimistinen rakennelma oli osoitus ennen kaikkea Otton ajattelutavasta. Hän halusi riuhtaista itsensä irti kaikesta, mikä viittasi kansallissosialismin ajan jäykkään arkkitehtuuriin. Sitä hän useassa yhteydessä kutsui tappamisen arkkitehtuuriksi. Münchenin rakennelma edustaakin kaikkea vastakkaista Berliinin olympiastadionille.

Erilaisten rakenteiden mestari

Detail-kustantamo julkaisi toukokuussa Otton syntymäpäivän kunniaksi kirjan *Frei Otto – forschen, bauen, inspirieren / a life of research, construction and inspiration*. Tekijöinä ovat **Irene Meissner** ja **Eberhard Möller**. Kirjan hopeanhoitoisessa ja keveässä kannessa komeilevat sateenvarjorakennelmat, jotka tehtiin **Pink Floydin** vuoden 1977 Yhdysvaltain-kieruetta varten.

Meissner oli vahvasti mukana Ottosta kertoneessa suuressa Münchenin Pinakothek der Moderne -arkkitehtuurimuseossa pidetyssä näyttelyssä vuonna 2005, ja hän kirjoittaa kirjas-

sa kevyestä ja muuntuvasta arkkitehtuurista. Möller vuorostaan kertoo rakenteellisesta inspiraatiosta ja kohtaamisista ihmisten ja ideoiden välillä. Lisäksi kirjaan on kirjoittanut professori **Georg Vrachliotis**, ja kirjassa on myös Otton oma, lyhyt puheenvuoro.

Näiden kuvitettujen tekstien lisäksi kirjassa on aihepiireittäin jäsennellyt luvut riippuvista tai jännitetyistä rakenteista, paikallaan seisovista vakaista rakenteista, kelluvista rakenteista sekä ekologiasta, josta Otto puhui jo ennen kuin sanaa edes käytettiin arkkitehtuurin yhteydessä. Kirjasta löytyy myös luetelo teoksista sekä huomioita niiden herättämästä innoituksesta ja sen näkymisestä eri suunnittelijoiden töissä.

Sateenvarjoja, ristikkoja, oksia ja kuplia

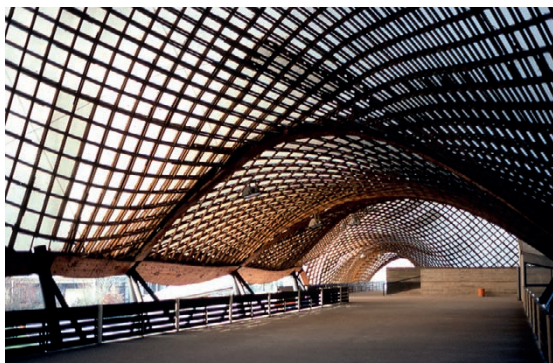
Kompakti mutta runsaasti kuvitettu teos vie lukijansa Otton maailmaan ja ajatuksiin. Kaikki avaintyöt tulevat hyvin esille alkaen Montrealin vuoden 1967 Expo-paviljongista, jonka prototyyppi toimi myöhemmin muokattuna Saksassa Institut für Leichte Flächentragwerken eli ”kevyiden rakenteiden instituutin” tilana.

Avaintöihin kuuluvat myös Kasselin nelikulmainen, purjemainen musiikkipaviljonki, Riadin diplomaattiklubi, erilaiset telttamaiset, muuntuvat kattorakennelmat sekä Münchenin Hellabrunnin eläintarhan aviaario vuodelta 1980. Linnuille tarkoitettu aviaario on lähes aineettoman oloinen, luontoon ja ympäristöön sulautuva rakennelma, johon liittyy myös legendaarinen valokuva hennon verkon päällä kuin ilmassa kävelvästä ihmisestä.

Otto kehitti myös sateenvarjomaisia katoksia, muun muassa kuulua rock-yhtyettä sekä Venetsian vuoden 1996 biennaalia varten. Ristikkomaisista kuorirakenteista tunnetuin

Montrealin vuoden 1967 Expo-paviljongin prototyyppi toimi myöhemmin muokattuna Institut für Leichte Flächentragwerken tilana.

Ristikkomaisista kuorirakenteista tunnetuin lienee Mannheimin puutarhanäyttelyn paviljonki.

lienee Mannheimin puutarhanäyttelyn paviljonki. Oksamaisista rakennelmista tunnetuimpia ovat puolestaan kehittämät magneettijunien siltojen kannattimiksi sekä toteutettu Mechtenberg-silta Ruhrin alueella. Kuplamaisia rakenteita Otto suunnitteli arktisille alueille, ja kirja esittelee myös erilaisia ilma-alustyyppejä – Ottolla oli lentäjätausta.

Teos on asiantuntevasti toimitettu kooste merkittävästä kokeilijasta, arkkitehtuuriajattelijasta ja -vaikuttajasta.

Tarja Nurmi

Irene Meissner & Eberhard Möller: Frei Otto – forschen, bauen, inspirieren / a life of research, construction and inspiration. Detail 2015. 128 sivua.

Uncube-lehti on myös julkaissut Frei Ottolle omistetun internet-erikolisnumeron 33 osoitteessa www.uncubemagazine.com.

Puhuttua

Rakennusperintö-SAFA esitti huolensa kauppakeskus Itiksen julkisivusuunnitelmista. Itiksen vanhan osan julkisivuja aiotaan purkaa ja korvata uusilla, vanhoja julkisivuja mukailevilla kopioilla.

SAFAn puheenjohtaja **Leena Rossi** puolestaan on päässyt viime aikoina kommentoimaan leipälajiaan Jyväskylän kaupunkisuunnittelua ensin *Rakennuslehdessä* ja viimeksi **Minna Joenniemen** haastateltavana Ylen *Rakenna minut* -sarjan viimeisessä osassa. Kaikki *Rakenna minut* -sarjan osat ovat kuunneltavissa Yle Areenassa.

Rakennusperintö-SAFAn kannanotossa 26.5.2015 todetaan seuraavasti: "Itiksen vanha osa, joka oli Suomen ensimmäisiä lämpimän katutilan tarjoavia kauppakeskuksia, on nyt luonnosteltu muutettavaksi [Erkki] **Kairamon** hengessä, mutta arkkitehtuurin ilmettä latistavasti. Toteutuessaan se johtaisi tilanteeseen, jossa ei enää olisi selvää, kuka kokonaisuuden suunnittelija on. – – Erkki Kairamon suunnittelema, 1980-luvulla rakennettu osa on arkkitehtoniselta omaperäisyydeltään ja laadultaan niin harvinainen poikkeus Suomen viime vuosikymmenien kauppakeskusten joukossa, että sen alkuperäinen arkkitehtuuri on syytä säilyttää."

Ylen Rakenna minut -ohjelmassa 7.6.2015 Leena Rossi kertoi seuraavasti: "Meillä on ollut liian kahtalainen suhtautuminen vanhaan rakentamiseen. Joko museoidaan tai sitten uudistetaan. Meillä on liian vähän esimerkkejä aidosta, kunioittavasta, kerroksellisuuden hyvällä maulla tekemisestä. – – Uusi kaupunki -kollektiivi ilmentää aika hyvin sitä, mitä on olla arkkitehti 2000-luvulla. Arkkitehtuuri on kulttuurinen sana rakentamisesta. Se tarkoittaa sitä, että ollaan tekemisissä tavallaan taiteen kanssa, mutta myöskin arkisen realismin kanssa. – – Yleiskaavaprosessi oli raskain ja antoisin projekti, minkä olen urani aikana tehnyt. Koko se kääntymisen pienistä taistelupareista, eheytyminen yhdeksi uudeksi. Ja sen kysyminen, voidaanko sanoa, että tämä on meidän kaupunki."

Rakennuslehdessä 22.5.2015 julkaistussa Leena Rossin haastattelussa *Täydennysrakentaminen on filosofia* todetaan seuraavasti: "Minua kiinnostaa, miten päästään hyvään ympäristöön. Tiukka asemakaava ei ole haitaksi, jos se on hyvin suunniteltu ja toteuttaja on ollut mukana sitä valmistelemissä. Rakentajankin kannalta tiukkaa kaavaa pahempi asia on vanhentunut tai huonosti suunniteltu asemakaava", Rossi sanoo. "Tarvitsemme reagoivia täydennysrakentamissuunnitelmia mutta myös kannustimia. Meillä pitää olla erilaisia vaihtoehtoja, ja päättäjiä on kannustettava suhtautumaan myönteisesti täydennysrakentamiseen."

KOTIMAA

HEINÄKUU

10.7.–9.8.2015

Asuntomessut

Kivistön asuntomessualue, Vantaa.
Kivistön asuntomessualue rakentuu uuden Kehäradan varrelle, lähelle lentokenttää, Hämeenlinnanväylää ja muita pääteitä. Alueelle rakennetaan yli 350 uutta asuntoa – sekä kerrostaloja että pientaloja.

• www.asuntomessut.fi/vantaa-2015

–12.7.2015

Eläviä kuvia entisajan Helsingistä

Helsingin kaupunginmuseo, Kino Engel 2, Sofiankatu 4, Helsinki.

Kesän aikana ohjelmistossa on noin sata Helsinki-aiheista dokumenttia ja elokuvaa, joita esitetään päivittäin. Elokuviin on joka päivä vapaa pääsy.

• www.helsinginkaupunginmuseo.fi

–25.7.2015 klo 14–15

Paperivene-lauantaipaja lapsille

Laituri, Narinkka 2, Helsinki.

Kesälauantaisin lapsille järjestetään ohjattuja työpajoja, joissa inspiroidutaan ja iloitetaan Helsingin merestä ja rannoista. Työpajat ovat ilmaisia, ennakkoilmoittautumista ei tarvita.

• laituri.hel.fi

NÄYTTELYT

HEINÄKUU

–3.8.2015

Jussi Tiainen: Amos pala palalta

Amos Andersonin taidemuseo, Yrjönkatu 27, Helsinki.

Arkkitehtuurivalokuvaajana, taide-teoskuvaajana ja kirjanjulkaisijana tunnetun Jussi Tiaisen (s. 1954) näyttelyn pääosassa on 50-vuotias Amos

Pauno Pohjolainen

Andersonin taidemuseo. Tiainen on lähestynyt taloa yllättävistä kulmista ja vanginnut valokuvuinsa sen kiehtovia detaljeja. Museon historialliset kerrostumat näkyvät rakennuksen arkkitehtonisissa ratkaisuissa.

• www.amosanderson.fi

–9.8.2015

Julian Opie

Taidehalli, Nervanderinkatu 3, Helsinki.

Oman pelkistetyt taiteellisen kielenä luonut Julian Opie ammentaa es-tetiikkaansa kadunvarsikylteistä ja urbaanista kuvakielestä ja poimii aiheensa ja tekemisen tapansa taidehistorian perinteestä. Näyttelyssä nähdään maalauksia, mosaiikkimuotokuvia, LCD-videoita sekä suurikokoisia, 3D-mallinnettuja hartsiveistoksia. Näyttely ulottuu myös Taidehallin julkisivuihin.

• www.taidehalli.fi

–9.8.2015

Pauno Pohjolainen – mandoliini-miehen matka

Didrichsenin taidemuseo, Kuusilahdenkuja 1, Helsinki.

Näyttelyssä esitellään Pauno Pohjolaisen elämäntyötä 1980-luvulta tähän päivään. Pohjolainen on saanut mm. Pohjoismaiden suurimman taidepalkinnon Ars Fennican vuonna 1997.

• www.didrichsenmuseum.fi

–31.8.2015

Bryggmanin Sampo

Sampotalo, Yliopistonkatu 27, Turku.
Näyttely kertoo kuvin ja esinein arkkitehti Erik Bryggmanin vuonna 1936 suunnittelemasta funktionalistisesta liikeläpösta Sampotalosta.

• www.bryggman.fi

–12.9.2015

Veteen piirretty viiva

Laituri, Narinkka 2, Helsinki.

Näyttely kertoo Helsingin rantaviivan ja sen reittien tarinaa. Helsingissä rantaviivan äärellä kulkeva reitti on kaikille avoin. Reitillä kulkiessa voi

kokea monenlaista ympäristöä: uusia urbaaneja asuinalueita, hoidettuja puistoja, kantakaupungin torielämää ja koskematonta luonnonranta.

• laituri.hel.fi

–13.9.2015

La dolce vita – Alvar Aallon kesäparatiiseja

Alvar Aalto -museo Galleria, Alvar Aallonkatu 7, Jyväskylä.

Näyttely esittelee Aallon suunnittelema kesäasuntoja. Tyypipiirretyt kohteet, ystäville ja tuttaville toteutetut uniikit huvilat sekä Aallon perheen omat kesämajat vievät katsojan suomalaisen kesänvieron ytimeen.

• www.alvaraalto.fi

ULKOMAAT

–2.8.2015

Glass from Finland 1932–1973 in the Bischofberger Collection

Le Stanze del Vetro, Venetsia, Italia.

Suomen lasimuseon pääkuraattorin Kaisa Koiviston ja Aalto-yliopiston muotoilun professori Pekka Korvenmaan kuratoima näyttely sisältää mm. Tapio Wirkkalan teoksia.

• www.lestanzedelvetro.it

–23.8.2015

Alvar Aalto – Second Nature

CaixaForum Barcelona, Espanja.

Yksi merkittävimmistä Alvar Aallon elämään ja työhön keskittyvistä näyttelyistä aloittaa maailmanlaajuisen kiertonsa. Syyskuussa näyttely siirtyy museo- ja kulttuurikeskus CaixaForum Madridiin, joka kuuluu kaupungin suosituimpiin yleisökohteisiin.

• www.alvaraalto.fi

–30.8.2015

Reprogramming the City

ArkDes, Tukholma, Ruotsi.

Näyttelyssä uppoudutaan ajatuksen, millainen kaupunki olisi, jos sen voisi ohjelmoida uudelleen. Tarkoituksena on osoittaa, miten design ja arkkitehtuuri voisivat ratkaista nykyisiä urbaaneja haasteita – käyttämällä ympäristöstä jo löytyviä välineitä.

• www.arkdes.se

Vaihi elämälle -installaatio Didrichsenin taidemuseossa.

Tapio Wirkkalan juhluvuosi 2015–2016

NÄYTTELYT

3.6.–13.9.2015

8 valotusta – Tapio Wirkkala toisin silmin

Ateneumin taidemuseo, Kaivokatu 2, Helsinki.

Valokuvanäyttelyssä on mukana kahdeksan tunnettua suomalaista taiteilijaa, joista jokainen on tehnyt uuden teoksen omista lähtökohdistaan. Näkökulmat täydentävät kuvaa Wirkkalasta ja hänen ajatusmaailmastaan.

• www.ateneum.fi

5.6.–1.8.2015

Wirkkala Revisited

Designmuseo, Korkeavuorenkatu 23, Helsinki.

Näyttely tulkitsee uudelleen ja elävöittää Wirkkalan elämää ja työtä. Wirkkalan tuotannon ympärille tuodaan uusia ääniä: nykysuunnittelijoita, nykyaiteilijoita, koreografeja ja filmitekijöitä. Näyttelyssä on esillä muun muassa 3D-printtausmenetelmällä tehtyjä tulkintoja Wirkkalan esineistä.

• www.designmuseum.fi

12.6.–31.12.2015

Ajatonta kauneutta – Tapio Wirkkalan posliinia ja lasia Rosenthalille

Suomen lasimuseo, Tehtaankatu 23, Riihimäki.

Wirkkala oli yksi niistä kansainvälisesti arvostetuista huippumuotoilijoista, jotka antoivat vuosina 1956–1985 uudet modernit kasvot arvostetulle saksalaiselle Rosenthal-merkille. Näyttelyssä on esillä Wirkkalan Rosenthalille suunnittelemaa posliinia, keramiikkaa, aterimia ja lasia sekä harvinaisuuksia, kuten tuotteiden malleja eri materiaaleista.

• www.suomenlasimuseo.fi

30.10.2015–28.2.2016

STILL / LIFE – Tapio Wirkkala Retrospective Exhibition

Kulttuuritalo Korundi, Lapinkävijäntie 4, Rovaniemi.

Juhlavuoden päänäyttely juhlistaa Wirkkalan pitkää uraa muotoilun ja taiteen saralla. Näyttely on Wirkkalan vuoropuhelu tämän hetken taiteilijoiden ja luovien tekijöiden kanssa. Näyttelyssä nähdään myös suunnitelmia ja projekteja, jotka eivät toteutuneet. Näyttely jatkaa 25.3.–25.9.2016 Siidaan, Inariin. Tämän jälkeen se siirtyy Kaustisen Kansantaiteenkeskukseen ja siitä edelleen helmikuussa 2017 Espoon modernin taiteen museoon Emmaan.

• www.korundi.fi, www.siida.fi

SEMINAARIT

30.–31.10.2015

The North as a Meaning in Design and Art

Kulttuuritalo Korundi, Lapinkävijäntie 4, Rovaniemi.

Lappi oli Tapio Wirkkalalle ja tämän vaimolle Rut Brykille läpi elämän tärkeä paikka, toinen koti, johon palattiin maailmalta. Seminaari käsittelee Lapin ja pohjoisen merkitystä eri taiteilijoiden tuotannolle ja elämälle sekä paikallisen muotoilu- ja taidekentän kehitykselle.

• www.korundi.fi

MATTI OUNAMO

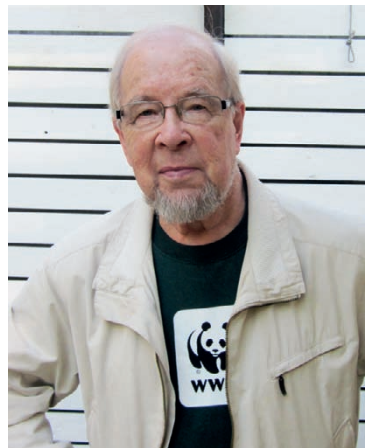
MATTI SILVENNOINEN

TAPIO WIRKKALA RUT BRYK SÄÄTÖ

Eskon puumerkit

Arkkitehtien neuvottelupäivillä viisi vuosikymmentä sitten puhuttiin asumisesta. Pääesitelmän piti TKK:n asuntopuunnittelun professori Esko Suhonen. Hän kiinnitti huomionsa uusien asuntojen asuttavuuteen, suunnittelun taustatekijöihin ja yksityiskohtiin. Hän kysyi myös, osataanko tulevaisuutta ennakoida.

Aiheellisiä kysymyksiä tänäänkin. Poiminnat Eskon esitelmästä tarjoavat vertailukohteita nykyhetkeen. Jotkin ongelmat ovat menneen talven lumia, toiset edelleen ajankohtaisia.

Suhonen arvioi kriittisesti asuntopuunnittelun säännöstöä, erityisesti silloisia aravarakentamisen huoneistopinta-alamääräyksiä. Asuintalon huoneistojen keskipinta-ala ei saanut ylittää 50 neliometriä eikä suurin huoneisto sangen mystistä lukua, 87 neliometriä. Määräysten vaikutus rakennusten pohjaratkaisuihin oli hyvin Suhosen tiedossa, olihan hän aikaisemmin työskennellyt vuosia Aravassa.

”Miten paljon kehitystä onkaan jarrutettu viranomaisten ja poliitikkojen harkitsemattomilla suunnittelumääräyksillä”, Suhonen totesi ja jatkoi: ”En malta olla puuttumatta erääseen mitoitusmuutokseen, jota arkkitehtikunta oli ajamassa – valitettavasti: minimihuonekorkeuden alentaminen 270 senttimetristä 250 senttimetriin. Huonekorkeuden alentamista puoltaessa uskottiin, että näin säästynyt kuutiotilavuus käytettäisiin huonetilojen suurentamiseen noin 10 prosentilla. Näin ei kuitenkaan käynyt.”

Tänään tiedämme hyvin, että uusi määräys aiheutti painetta rakennusoikeuden lisäämiseen, varsinkin silloin kun rakennettiin vanhojen asemakaavojen mukaan.

Suhonen tykkii edelleen: ”Onhan jotain sairaalloista myös siinä, että lähes kaikki rakentamista säätelevät minimimitat, jotka on tarkoitettu rajaamaan vielä joten kuten hyväksyttävissä olevan alimman laatutason, muodostuvatkin käytännössä myös korkeimmaksi tasoksi, jota ei hevillä uskalla ylittää joutumatta tuhlarin kirjoihin.”

Ilmiö on tuttu esimerkiksi 1970–1980-lukujen koulusuunnittelusta. Siinä tilaaja puolestaan edellytti arkkitehdilta kun-

”

PIENTALOT, MAHDOLLISESTI RYHMÄRATKAISUINA, KAIKESTA NYKYISESTÄ VASTUSTUKSESTA HUOLIMATTA, TULEVAT OLEMAAN KESKEISELLÄ SIJALLA.

nan valtionapuun oikeuttavien pinta-alamääräysten maksimaalista hyödyntämistä.

Asuntojen pinta-alan pusertaminen johti Suhosen mielestä tuskallisen pieniin huonekokoihin ja siihen, että huoneet oli mahdollista kalustaa vain yhdellä tavalla. ”Vanhempien makuuhuone on usein kuin intimiteatterin näyttämö, jonka vain verho tai hatara työntöovi erottaa katsomosta.”

Tilavampia asuinhuoneita vaatiessaan Suhonen puuttui myös arkkitehtonis-esteettiseen muotivirtaukseen, joka leimasi asuntopuunnitteluakin: ”Tarkoitin halua rikkoo suljettu huonetila ja pyrkimystä optisin keinoin aikaansaatuun jatkuvuuden tunnelmaan, niin sanottuun dynaamiseen tilatuntuun. Tämän suuntauksen käytettyä rekvisiittaa ovat koko seinän mittaiset ikkunat, suuret liukuseinäaukot, ikkunatunnun hävittäminen maskeeraamalla puitteet piiloon, kattopintojen näkyvä jatkuvuus viereisiin huoneisiin tai ulkotilaan, seinien nurkkavaikutuksen hävittäminen viemällä toinen seinä nurkan ohi näkymättömiin jne.”

Suhonen toteaakin, että nämä optisesti avonaiset ratkaisut ovat joustavuudessaan itse asiassa suljettuja. Niillä on vain yksi ainoa tarkasti rajattu käyttömuoto.

1960-luvun alkupuolen rakennuksille tyypilliset nauhafasadit joutuivat myös Suhosen kritiikin kohteiksi. Niin kutsuttu "black and white" -arkkitehtuuri ei häntä asuinrakennuksissa juuri innostanut: "Tuskinpa koskaan on sileäpintainen, epäplastinen arkkitehtuuri saanut niin puristisen hengetöntä ilmettä kuin tämä. – – Arvaan, että levyteollisuus ja elementtitekniikka antavat tukensa tällaiselle puhdaslinjaisuudelle."

Mahtoiko Esko aavistaa, että kulman takana odotteli jo toinen mörkö, 1970-luvun betonilähiöiden ruutuelementti ilmeettömine kasvoineen?

Kylmää kyytiä saivat Suhoselta myös asuinrakennusten kapeat nauhparvekkeet. "Kun vihdoinkin on saatu murrettua aikaisemmin niin jyrkkä vastustus parvekkeita kohtaan, eikö olisi syytä tehdä niistä todella hyödyllisiä asuntoelementtejä, jotka nostavat huoneiston asuttavuutta?"

Tämä Eskon toive näyttää toteutuneen. Nykypäivän parvekke muodostaa parhaimmillaan kerrostaloasuntoon väljän ja kalustettavan ulkotilan.

Elementtirakentamisen vaikutusta poh-tiessaan Suhonen pelkäsi kehitteillä olevien järjestelmien tuovan ongelmia plaanis suunnitteluun. Asuttavuuden tarpeet kenties uhrataisiin formalismin ja elementtitekniikan alttarille. "Niinpä elementtitekniikka, joka luonteeltaan on jäykkä, vaatii suurempaa huoneväljyyttä kuin tarkasti mitoitettu paikalla valmistettu rakennus", Suhonen totesi ja päätteli: "Sitten vasta elementtitekniikka on lunastanut lupauksensa, kun sen avulla saadut pohjaratkaisut ovat moitteettomia ja selvästi halvempia."

Suhonen arveli kevyiden pientalojen sopivan suuria kerrostaloja paremmin tulevaisuuden elementtirakentamiseen. "Pientalot, mahdollisesti ryhmäratkaisuina, kaikesta nykyisestä vastustuksesta huolimatta, tulevat olemaan keskeisellä sijalla", hän ennusti.

Näin siis Esko Suhonen arkkitehtien neuvottelupäivillä keuhällä 1965. Päivien teema oli todella haastava, *Asumisemme nykytilanne ja tulevaisuus*. Tohtisimmeko tänään tarttua yhtä vaativaan ja monitahoiseen aiheeseen?

Nykyisten Arkkitehtipäivien otsikot ovat aneemisia ja heikosti sisältöä kuvaavia. Ne eivät haasta mediaa paikalle. Tässä viisi viimeistä: *Asukas asumus asutus, Tiloissa, Rytmit, Oivalluksia, Pitkin poikin*.

Jos samaa kevyttä menoa halutaan jatkaa, ehdotan ensi vuoden teemaksi *Kiikun kaakun – rakennamme lapsille*.

Osmo Lappo

SAFAn varapuheenjohtaja vuonna 1965

P.S. Yksi vuoden 1965 päivien esiintyjistä oli nelikymppinen pankinjohtaja **Mauno Koivisto**, joka asuntorahoituksesta puhuessaan kehotti rakentamaan pääkaupunkiseudulle kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja. Kuulostaako tutulta? Tarttis varmaan tehrä jotain.

Lähde: Arkkitehtiutiset 9–10/1965

HEINI KORPELAINE

Liittovaltuusto kokoontui kautensa viimeiseen kokoukseen RTS:n Rakennustietosaliin.

SAFAn kurssia tarkistetaan

Liittovaltuuston kevätkokous pidettiin heti Jyväskylän Arkkitehtipäivien jälkimainingeissa. Tällä kertaa aikaa oli varattu runsaasti keskusteluun. Liittovaltuutetut käyttivätkin kiitettävän määrän puheenvuoroja SAFAn strategian päivittämisen tiimoilta.

Kokous käynnistyi tavallista juhlavammassa merkeissä, kun Tekniikan akateemiset TEKin arkkitehtiraadin puheenjohtaja **Mervi Savolainen** kukitettiin. Pitkäjänteisesti arkkitehtien työelämän parantamiseksi uurastaneelle Savolaiselle myönnettiin tänä keväänä Akavan hopeinen kunniamerkki.

– Mervi Savolaisen luottamustoimien ja saavutusten lista on kunnioitettava niin SAFAssa kuin TEKin työelämän arkkitehtiraadissakin, liittovaltuuston puheenjohtaja **Tuire Kujala** kiitteli.

Vuoden 2014 toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen hyväksyminen käsiteltiin nopeaan tahtiin. Alkuvuonna ovat huolettaneet eniten julkaisujen ilmoitustulojen ja kilpailutuottojen notkahdus sekä jäsenmaksutuottojen viime vuoden vastaava ajankohtaa huonompi taso.

Mielikuvia muutettava

SAFAn puheenjohtajakautensa alkutaipaleella oleva **Leena Rossi** piti ytimekkään katsauksen kevääseen.

– Ilahduttavaa on se, että monissa kunnissa ja kaupungeissa on ryhdytty tekemään jo toista arkkitehtuuripoliittista ohjelmaa. Tämä osoittaa, että arkkitehtuurin arvo myös kaupunkien kilpailutekijänä on tunnustettu, Rossi sanoi.

Uusi puheenjohtaja on kiinnostanut mediaakin – henkilöhaastatteluja on kertynyt jo lähes kymmenen. Toimittajilta on

välittynyt Rossin mukaan myös huolestuttavaa viestiä: mielikuva SAFasta on sisäänpäin kääntynyt. Tämän mielikuvan muuttamiseksi on tehtävä töitä.

Rossi kiitteli ala- ja paikallisosastoja siitä, että useilla alueilla on ryhdytty oma-aloitteisesti ottamaan yhteyttä kuntiin yhteistyön kehittämiseksi.

– Arkkitehtuurin näkyvyyden edistämiseen myönnetty avustus on saatu nyt viritettyä hyvällä mallille. Jatkossa voi olla syytä lisätä avustusta myös osastojen sisäisen toiminnan kehittämiseen, jotta saadaan uusia aktiivijäseniä mukaan toimintaan, Rossi sanoi.

Rossin mukaan myös työelämään pitäisi satsata nykyistä enemmän. Esimerkiksi täydennyskoulutusaktiivisuuden kasvattamiseen pitäisi löytää keinoja. Vertailun vuoksi: Lääkäriliitto suosittelee jäsenilleen kymmentä päivää koulutusta vuodessa.

SAFAn strategiaa päivitetään

SAFAn strategia on tehty kaudelle 2013–2017. Nyt kauden puolivälissä SAFAn hallitus haluaa tarkistaa, onko suunta oikea, ja tehdä tarvittavat korjausliikkeet. Strategiaprosessia vetäneen varapuheenjohtaja **Christer Finnen** alustuksen pohjalta käytiin vilkasta keskustelua ja harhauduttiin välillä yleisemmillekin raiteille.

Kari Raimoranta esitti huolensa siitä, että arkkitehdit tuntuvat syrjäytyneen hankkeiden valmistelusta:

– Siinä missä rakennuttamista valmistellaan yhä paremmin, arkkitehdit pääsevät mukaan kuvaan aivan liian myöhään, kun raamit on jo lyöty lukkoon. Suunnittelu pitäisi saada mukaan jo ensi metreillä.

Yhteistä monille puheenvuoroille oli toive mainetyöstä. Arkkitehdit ovat kokonaisuus hahmottavia moniosajia,

Osmo Lappo ja Maija Anttila.

Helena Teräväinen, Gunilla Lång-Kivilinna, Marja Sopanen.

Hennu Kjisik ja Kari Raimoranta.

ILAHDUTTAVAA ON SE, ETTÄ
MONISSA KUNNISSA JA KAUPUN-
GEISSA ON RYHDYTTY TEKEMÄÄN
JO TOISTA ARKKITEHTUURI-
POLIITTISTA OHJELMAA.

mutta ymmärtävätkö muut, mitä kaikkea arkkitehti osaa?

– Maineenkohotuskeinona metsäkoulutustyyppinen, ulko-
puolisille vaikuttajille suunnattu tapahtuma voisi olla omiaan
herättämään ymmärrystä suunnittelun merkityksestä, **Kaarin
Taipale** kommentoi.

Ehdotus sai kannatusta: suurta yleisöä on koulutettava ak-
tiivisesti siitä, mitä lisäarvoa hyvä suunnittelu tuo hankkeisiin.

– Opiskelijoiden keskuudessa kuulee usein, että SAFA koe-
taan vieraaksi. Brändityöllä arvostus myös 'omien' keskuudes-
sa voisi nousta, opiskelijaedustaja **Rafael Linnankoski** totesi.

Juha Luoma palautti keskustelun maan pinnalle:

– Maine pitää lunastaa. Pelkkä brändäys ei riitä, jos taustal-
la ei ole sen mukaista osaamista. Arkkitehtien koulutuksessa
on vielä paljon parantamisen varaa, Luoma totesi.

Markku Hannonen esitti lopuksi tärkeän täydennyksen
keskusteluun:

– Arvomme mitataan loppujen lopuksi siinä, miten arkki-
tehdit pystyvät ratkomaan muiden ongelmia.

Strategian päivittämisen pohjaksi SAFA on kysynyt koko jä-
senistön mielipidettä. Tämän lehden ilmestyessä jäsenkyselyn
tulokset lienevät jo analysoitavina. Esitys päivitettyksi strate-
giaksi viedään joulukuussa uudelle, kautensa aloittavalle liit-
tovaltuustolle.

Sääntömuutokset toisessa käsittelyssä läpi

Toiseen käsittelyyn tulleet sääntömuutosesitykset nuijittiin
läpi. Jatkossa uuden alaostaston voivat perustaa myös muut
kuin varsinaiset jäsenet.

Leena Rossi kiinnitti Akavan hopeisen
kunniamerkin Mervi Savolaisen rintapieleen.

Jäsenaloite tarjoaa kenelle tahansa safalaiselle mahdolli-
suuden tehdä aloite ja kerätä sen tueksi kymmenen nimeä,
jolloin aloite etenee hallituksen käsittelyyn.

Liiton jäsenyседellytykset päätettiin tarkistaa ammatti-
pätevyysdirektiivin päivitystä vastaavaksi.

Ainoa uusi aloite koski liiton toimitiloja. HESA-SAFAn aloit-
teessa toivottiin toimitiloja hankittaessa huomioitavan, että
etenkin aula-, tauko- ja kokoustilat olisivat monikäyttöisiä
siten, että paikallis- ja alaostastot voisivat tarvittaessa käyttää
SAFAn tiloja iltaisin. Tiloja yhdistämällä voitaisiin järjestää suu-
riakin keskustelu- ja muita tilaisuuksia, joita varten osastot jou-
tuivat nyt vuokraamaan erilaisia kokous- ja ravintolatiloja.

Hallitus puolestaan esitti liittovaltuustolle, että SAFAlle ja
ATL:lle ostettavan toimitilan hakua jatketaan, mutta sen rin-
nalla ryhdytään hakemaan myös soveltuvia vuokratiloja.

Päivi Virtanen

Pätevyyden siirto MRL:n uusien vaativuusluokkien mukaiseksi

FISE on uudistanut kaikki suoraan maankäyttö- ja rakennuslakiin perustuvat suunnittelu- ja työnjohtopätevyytensä. Se on antanut ohjeet, kuinka voimassa olevan FISE-pätevyyden voi siirtää uusien vaativuusluokkien mukaiseksi pätevyudeksi.

Päivitettyt pätevydet perustuvat 1.9.2014 voimaan astuneeseen lakiin maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta (41/2014) ja sitä tukeviin asetuksiin ja ohjeisiin. Muutoksessa uudistettiin suunnittelu- ja työnjohtotehtävien vaativuusluokat ja kelpoisuusvaatimukset. Uudet vaativuusluokat ovat vähäinen, tavanomainen, vaativa ja poikkeuksellisen vaativa.

Rakentamismääräyskokoelman mukaisia pätevyyskysymyksiä ei enää todeta tai uusita. Voimassa oleva pätevyys on suositeltavaa siirtää uuden lain mukaiseksi pätevyudeksi pätevyysvaati-

musten täyttyessä. Tämä siirtomenettely koskee B-, A- ja AA-luokan työnjohto- ja suunnittelijapätevyyskysymyksiä, jotka ovat perustuneet maankäyttö- ja rakennuslakiin ja rakentamismääräyskokoelmaan.

Vaihtoehtoisesti uuden lain mukaista pätevyyttä voi hakea suoraan uutena pätevyyttenä, jolloin hakumenettelyssä tulee noudattaa FISEn verkkosivuilta valikon ”Pätevyysvaatimukset, hakulomakkeet” alta avautuvia pätevyyskohtaisia ohjeita.

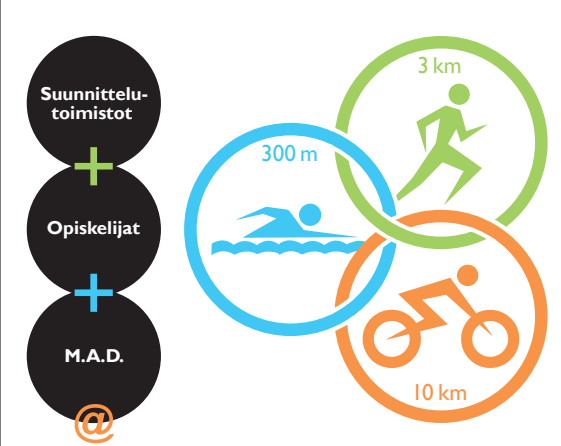
Voimassa olevan pätevyuden siirtomenettely

1. Pätevyyden siirtoa haetaan aina hakemuksella. Siirtohakemuslomake on eri kuin uutta pätevyyttä haettaessa. Pätevyyskohtaiset siirtohakemuslomakkeet löytyvät FISEn verkkosivuilta.
2. Pätevyyden siirron edellytyksenä on, että pätevyysvaatimukset täyttyvät uudessa vaativuusluokassa, johon pätevyyyden siirtoa haetaan. Yksityiskohtaiset pätevyyskohtaiset vaatimukset löytyvät siirtohakemuslomakkeista.
3. Voimassa oleva pätevyys voidaan siirtää vain yhteen uuteen luokkaan. Esimerkiksi rakennussuunnittelijan A-luokan suunnittelijan pätevyyttä ei voi siirtää sekä uudis- että korjausrakentamisen pätevyudeksi. Toista pätevyyttä haetaan kokonaan uutena pätevyyttenä.
4. Siirretty pätevyys on voimassa siihen asti, kuin se olisi ollut ennen siirtoa.
5. Pätevyyden siirto edellyttää, että siirrettävä pätevyys on voimassa vähintään 2 vuotta siirtoajankohdasta eteenpäin.
6. Pätevyyden siirtoa on mahdollista hakea vuoden 2016 loppuun saakka.
7. Pätevyydensiirtomaksu on hakemuksen käsittelymaksun suuruinen (170 € + alv 24 %). Hylkäykseen johtaneen siirtohakemuksen käsittelymaksu on 100 € + alv 24 %.

Kun siirretty pätevyys umpeutuu, jatkoa haetaan normaalilla uusintamenettelyllä. Uusintaa haetaan samalla hakemuslomakkeella kuin uutta pätevyyttä ensimmäistä kertaa haettaessa.

SAFAn sihteeröimistä pätevyyskysymyksistä siirtomenettely koskee rakennussuunnittelijan ja pääsuunnittelijan pätevyyskysymyksiä.

Lisätietoja: FISEn toimitusjohtaja Marita Mäkinen, marita.makinen@fise.fi ja SAFAn pätevyyslautakunnan sihteeröi Pia Selroos, pia.selroos@safa.fi

Helsinki City Triathlon 2015
Lue lisää: mad.fi/hct2015

M.A.D.
Micro Aided Design
Keilaranta 1, 02150 Espoo
020 741 9700 www.mad.fi

SAFAn liittovaltuustovaali 2015

Marraskuussa valitaan jäsenet SAFAn liittovaltuustoon kaudelle 2016–2018. **Nyt on aika ryhtyä valmistelemaan ehdokasasettelua ja vaaliteemoja.** Ketkä tahansa kuusi SAFAn jäsentä, joilla on oikeus osallistua vaaliin, voivat perustaa valitsijayhdistyksen ja asettaa ehdokaslistan. Valitsijayhdistysten kokoaminen ja ehdokasasettelu kannattaa aloittaa kesällä, koska syksyn aikataulu on tiivis ja vaalimateriaalin tulee olla valmiina riittävän ajoissa ennen vaaleja.

Liiton jäsenellä on vaalissa äänioikeus, mikäli hän on tullut liiton jäseneksi ennen vaalivuoden kesäkuun loppua eikä ole menettänyt jäsenoikeuksiaan sen jälkeen. Äänestämään päästäkseen jäsenen pitää myös olla maksanut edellisen vuoden mahdolliset jäsenmaksurästit 31.5.2015 mennessä.

AIKATAULU

- 26.6.** Vaaliluettelo on ollut esillä SAFAssa 12.–19.6. Huomautukset tuli toimittaa 26.6. klo 15.00 mennessä joko sähköpostitse osoitteeseen heini.korpelainen@safa.fi tai SAFAn toimistoon osoitteeseen Runeberginkatu 5, 00100 Helsinki (kuoressa merkintä "vaaliluettelo").
- 4.9.** Valitsijayhdistysten ehdokaslistoja ja vaaliliittoja koskevat asiakirjat toimitettava SAFAn.
- 7.–21.10.** Äänestys (sähköisesti).
- 23.10.** Vaalin tulosten julkistus SAFAn verkkosivuilla.

Vaaliopas 2015 lomakkeineen löytyy SAFAn verkkosivuilta www.safa.fi kirjautumisen takaa. Verkkosivuille kirjaudutaan jäsennumerolla ja sosiaaliturvatunnuksen loppuosalla. Seuraa vaalitiedotusta au:ssa ja verkossa! Lisätietoja SAFAn liittovaltuustovaalista antaa Heini Korpelainen, heini.korpelainen@safa.fi tai puh. 040 7240971.

Tyhjän kaupunkitilan kammo

Eniten Helsingissä mutta myös muissa kasvukeskuksissamme saamme jatkuvasti lukea yleisönosastoilta, kuinka kaupunkisuunnittelijat tuhoavat viheralueita entistä tuottavamman maankäytön hyväksi.

Vielä 2000-luvun lopulla kaupunkisuunnittelu perustui kaavoituksen ja kuntasuunnittelun yhteistoimintaan, jossa ulkotilat määriteltiin vapaa-aikapalvelujen kehittämissuunnitelman mukaan. Osayleiskaavoituksessa ja detaljikaavoituksessa täsmennettiin ulkotilat alkaen tonttikohtaisesta vapaa-alueesta ja ulottuen kaupunkikokonaisuuden tai usean kunnan yhteisiin laajoihin kaupunkipuistoihin, joilla useimmiten oli toiminnallisuuden lisäksi myös selkeä ekologinen perustelu. Eräs tämän linjan johdonmukaisimpia kohteita on Kuopio, jossa Puijon laaja aluekokonaisuus edustaa kaupunkikokonaisuuden

asukkaille luontoarvojen lisäksi toiminnallista ulkoilua.

Tyhjän tilan kammoa johtaa nyt lähinnä rakentajien tahto, joka joissakin tapauksissa on tosin motivoitavissa siksi, että palveluja tukevat asukkaat vähenevät asukasluvun pienentymisen vuoksi. Useimmiten kyse on kuitenkin asuntojen markkinoitavuudesta, jota vielä korostetaan ylikorkealla rakentamisella maamerkkeihin, porttiaiheisiin ja nykyaikaisuuteen vedoten. Puutarhakaupunki ei ole nykyaikaa.

Olevien asukkaiden mielipiteillä ei tässä kuviossa ole juuri merkitystä, vaikka useimmat heistä ovat ostaneet asuntonsa voimassa olevan yleiskaavan vapaa-alerakenteen perusteella.

Heikki Tegelman
arkkitehti SAFA Kuopiossa

DIDRICHSENIN PERUSKORJAUS ja Paavo Pohjolan näyttely 4.8.

*HESA-SAFAn vierailu tiistaina 4.8. klo 17.30
Didrichsenin taidemuseossa
(Kuusilahdenkuja 1).*

Villa Didrichsenin on suunnitellut arkkitehti **Viljo Revell** (1910–1964). Rakennuksen ensimmäinen osa valmistui vuonna 1958 Didrichsenin perheen kodiksi. Kuusi vuotta myöhemmin Revell suunnitteli taidekokoelmia varten taloon lisäsiiven, joka valmistui vuonna 1964.

Rakennus on hiljattain käynyt läpi mittavan peruskorjauksen (arkkitehti **SAFA Kari Leppänen**), josta vierailulla kertoo in-

tendentti **Maria Didrichsen**. Lisäksi paikalla on taiteilija **Paavo Pohjola**, joka esittelee museossa parhaillaan olevan retrospektiivisen näyttelynsä *Mandoliinimiehen matka*. Museovierailun jälkeen osallistujien on mahdollista jatkaa matkaa Katajanokalle taiteilijan kellarigalleriaan (myyntinäyttely), missä on tarjolla virvokkeita.

Tilaisuuden hinta on museon pääsymaksu 10 euroa.

Ilmoittautumiset osoitteeseen hesasafa@safa.fi tai puhelimitse 041 516 5658 viimeistään keskiviikkona **29.7**. Mainitse ilmoittautumisesi yhteydessä, oletko tulossa myös kellarigalleriaan.

HESA-SAFAn ekskursio Varsovaan 1.–4.10.

Ekskursion ohjelmassa on muun muassa tutustuminen Puolan juutalaisten historian museoon ja museon näyttelyihin rakennuksen suunnittelijan, arkkitehti **Rainer Mahlamäen** johdolla. Kokoontuminen on museon aulassa perjantaina **2.10. klo 12.00**.

Lauantaina 3.10. ohjelmassa on linja-autoekskursio Varsovan ulkopuolelle Łódźin entiseen teollisuuskaupunkiin, joka kehittyi ja muuttui voimakkaasti kaupungin teollisuusrakennusten siirtyessä muuhun käyttöön.

Ohjelma tarkentuu elokuun aikana, muutokset ovat mahdollisia. Ekskursio on omakustanteinen, ja osallistujat vastaavat omista lento- ja hotellikuluistaan.

WOJCIECH KRYNICKI

Ennakoilmoittautumiset ja lisätietokyselyt:
hesasafa@safa.fi / 050 535 9607

Ekskursio toteutetaan yhteistyössä DAMYn (Design- ja Arkkitehtuurimuseon ystävät ry) kanssa.

SAFAn apurahat ja avustukset haettavissa

SAFAn rahastoista jaetaan tänä vuonna yhteensä 12 000 euroa. Apurahojen, kannustuspalkintojen ja avustusten saajista päättää SAFAn hallitus.

Eliel Saarisen rahasto

Vuosittain vaihtuvista nimikkorahastoista on nyt vuorossa vuonna 1944 perustettu Eliel Saarisen rahasto. Rahastosta jaetaan apurahoja Helsingin kaupunkikuvallista kehitystä tukeviin hankkeisiin.

Avustus- ja kannustusrahasto

Avustus- ja kannustusrahaston tarkoituksena on edistää liiton tarkoituksen mukaisesti ihmisen ympäristösuhteita eheyttävää ja yhdyskuntarakenteita parantavaa rakennustaidetta. Tähän tarkoitukseen jaetaan kannustuspalkintoja.

Rahasto tukee myös terveydellisistä syistä tai työttömyyden tai muiden vastaavien seikkojen vuoksi taloudellisiin vaikeuksiin joutuneita arkkitehteja ja heidän perheitään.

Apurahojen hakemiseen ei ole määrämuotoista lomaketta, mutta hakemuksen tulee sisältää seuraavat asiat:

- selvitys haettavan apurahan käyttötarkoituksesta ja perustelut
- haettavan apurahan summa ja mahdollisesti se, mistä rahastosta apurahaa haetaan
- mahdolliset muut samaan tarkoitukseen saadut apurahat
- mahdolliset muut viimeisten viiden vuoden aikana myönnetty apurahat
- lyhyt CV tai referenssilista (portfolio tarvittaessa).

Vapaamuotoiset hakemukset perusteluineen ja liitteineen tulee toimittaa **perjantaihin 28.8.2015 klo 16 mennessä** SAFAn koulutus- ja tutkimustoimikunnalle osoitettuna osoitteeseen SAFAn toimisto, Runeberginkatu 5, 00100 Helsinki tai sähköpostitse osoitteeseen koulutus@safa.fi.

Lisätietoja antaa SAFAn koulutus- ja tutkimustoimikunnan sihteeri, koulutusvastaava Pia Selroos, puh. 041 528 2952 tai pia.selroos@safa.fi.

Villa Oivalan kesäretki 29.–30.8.

Villa Oivalan kesäretki laajentuu koko viikonlopun kesäpäiväksi tapahtumaksi. Viikonlopun ohjelmassa on

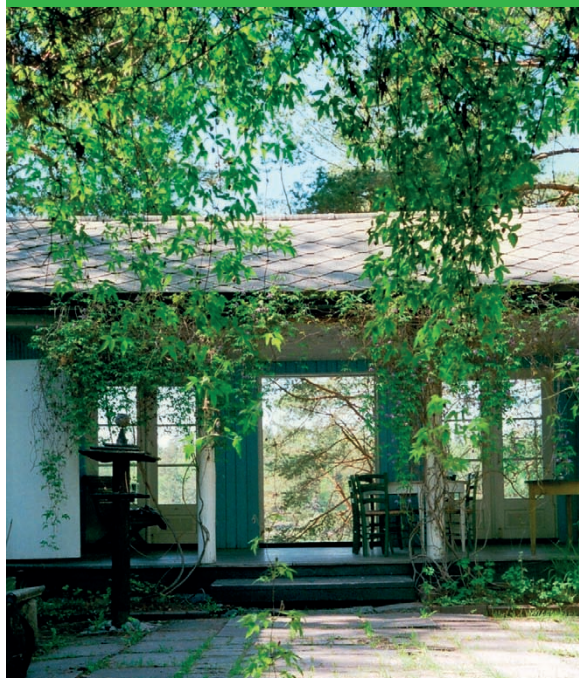
- Villa Oivalan esittely
- Villingin kierros: tutustuminen muihin huviloihin
- safalaisten oma Kultainen Spinnu -purjehduskilpailu: kisaan osallistuminen tai kisan seuraaminen rantakallioilta
- lasten työpajoja
- lauantain iltajuhla ja purjehduskisan palkintojen jako
- elokuvia sisäpihalla
- sunnuntaibrunssi
- sauna
- oleskelua ja seurustelua hyvässä seurassa.

Lisätiedot ja ennakkoi ilmoittautumiset:

hesasafa@safa.fi / 041 516 5658,

sami.mikonheimo@gravicon.fi / 0400 627 648

(myös purjehduskisaan ilmoittautumiset)

1

2

3

4

KUVAT: HEIKKI KAIKKONEN

Arkkitehtuurin elinvoimainen ahertaja Heikki Taskinen

5

OULUN MAAKUNTA-ARKISTO

Heikki Taskinen syntyi Kuopiossa 15.5.1940. Tänä vuonna tulee kuluneeksi 75 vuotta hänen syntymästään. Taskinen menehtyi 17.12.1992 kesken uraansa, työmatkalla autokolarissa Temmeksellä.

Taskisen työura ajoittui 1960-luvulta 1990-luvulle. Tänä aikana kansainvälistä arkkitehtuuria sävytti yhdysvaltalainen postmodernismi. Monissa Euroopan maissa, Suomi mukaan lukien, jatkettiin modernismin perinteitä. Taskinen suunnitteli vuosina 1969–1982 suorakulmaista modernismia edustavia rakennuksia. Oman toimistonsa hän perusti vuonna 1977, ja sen jälkeen hän omaksui suunnitteluunsa postmodernismin muotoja, kuten pyramideja, neliöruutuja ja pilareita. Tähän aikaan kuuluivat myös punatiiliset linnamaiset koulut, kuten Oulunsalon Pitkäkankaan koulu. Viimeisinä elinvuosinaan 1990-luvun alussa Taskinen palasi teknohenkisen modernismin kansainväliseen muotokieleen, jota edusti Oulunsalon lentoasema.

Kuva 1. Uudenkaupungin Saarniston päiväkodin suunnittelun aikoihin Taskinen omaksui suunniteluunsa postmodernismin muotoja, kuten pyramideja, neliöruutuja ja pilareita (1989).

Kuva 2. Seinäjoen siunauskappeli edustaa suorakulmaista modernismia (1979).

Kuva 3. Oulunsalon Pitkäkankaan koulu on malliesimerkki Taskisen punatiilisistä linnamaisista kouluista (1981–1985).

Kuva 4. Oulunsalon lentoaseman saapumisportit (1994). Lentoasema edustaa teknohenkisen modernismin kansainvälistä muutokieltä.

Kuva 5. Heikki Taskinen 1980-luvun lopulla.

Taskinen sai uransa aikana tehdä useita suuria rakennuskokonaisuuksia. Hän haki rakennuksiinsa paikan henkeä mutta noudatti suunnitelmissaan omaa arkkitehtonista linjaansa. Varsinkin 1980-luvun loppupuoliskon rakennuksissa on symbolisia elementtejä sisältävää postmodernismia ja Oulun alueen paikallista arkkitehtuurikieltä.

Taskinen suunnitteli useita kouluja, muita julkisia rakennuksia, pientaloja, jonkin verran teollisuusrakennuksia, sairaalarakennuksen, liikerakennuksen sekä lentoasematerminaalin Oulunsaloon. Kirkkorakennuksia edustaa Seinäjoen siunauskappeli. Toteutuneiden uudisrakennusten ohella Taskinen teki lukuisia arkkitehtuurikilpailuehdotuksia sekä koulujen ja julkisten rakennusten korjaussuunnitelmia.

Taskinen suhtautui koko uransa ajan kriittisesti vallinneisiin suunnittelunormeihin ja uudisti perinteeseen pohjaavaa suunnittelua etenkin koulurakentamisessa, josta hän teki ihmisläheistä. Hänen suunnittelemansa koulut ovat kodikkaan viihtyisiä ja kutsuvat oppimaan. Taskinen saikin Suomen valtion rakennus- ja yhdyskuntasuunnittelun valtionpalkinnon vuonna 1984 ennen kaikkea ansioistaan koulurakennusten suunnittelijana.

Oulun koulun vaikutus

Taskinen oli opiskellut Oulun yliopistossa arkkitehtuurin osastolla, ja hänen verrattain laaja tuotantonsa sijoittuu ajallisesti ja paikallisesti Oulun koulun historiaan. Taidehistorioitsija ja arkkitehtuurin tutkija **Riitta Nikula** mainitsee Heikki Taskisen oululaisista eniten tunnustusta saaneeksi arkkitehdiksi.

Taskinen oli alkujaan professori **Olli Pöyryn** oppilas. Hän ehti myös toimia Pöyryn ja arkkitehti **Reima Pietilän** assistenttina ja vaikutti siten osaltaan Oulun koulun kehittymiseen. Taskisen ”oppipojan”, arkkitehti **Martti Karsikkaan** mukaan Taski-

TASKINEN TIEDOSTI OULUN
KOULUN VAIKUTUKSEN TÖISSÄÄN,
MUTTA HÄN HALUSI PITÄÄ OMAN
TYYLINSÄ.

nen piti Oulun koulua tervetulleena erityisilmionä. Toisaalta hänestä näytti olevan vaarana, että ilmiö latistaisi arkkitehtuuria, kun kansanomaisen rakennustyyli alkoi saada pontta. Karsikkaan mielestä Taskisen arkkitehtuuri ei ollutkaan sellaista Oulun koulua, johon liitetään tunnusmerkkeinä nostalgia, perifeerisyys ja populismi. Taskinen suodatti ajan tyylejä ja merkitöitä siten, että hän pyrki kulloisessakin projektissaan omaan ilmaisuun ja kehittämään saamiaan vaikutteita.

Taskinen tiedosti Oulun koulun vaikutuksen töissään, mutta hän halusi pitää oman tyylinsä. Arkkitehti **Lauri Louekarin** mielestä Heikki Taskinen oli eräänlainen oululaisten arkkitehtien ”nestori”, joka oli hieman vanhempi kuin aktivistit. Laajasti kirjallisuuteen ja ajan ilmiöihin perehtynyt Taskinen seurasi tilannetta sivusta ja vaikutti tapahtumiin omilla töillään.

Taskinen ja arkkitehti **Reijo Niskasaari** olivat merkittävässä asemassa oululaisen arkkitehtuurin testamentinannossa. Nämä molemmat syväälle luotaavat arkkitehdit, arkkitehtuurin teorian ja käytännön soveltajat ja kehittäjät, kuolivat ennenaikaisesti kesken tuotteliasta elämänvaihettaan.

Taskinen toteutti työssään arkkitehtuurin kansantajuisuuden vaatimusta. Hän suunnitteli rakennukset käyttäjien toiveiden mukaisiksi ja yleisellä tietämyksellä käsitettäviksi. Niissä ollessaan ihmiset voivat helposti samaistua rakennukseen ja paikan henkeen.

Heikki Kaikkonen

Kirjoittaja on oululainen arkkitehti, joka väitteli tekniikan tohtoriksi vuonna 2012 Oulun yliopistossa aiheenaan Heikki Taskisen elämäntyö. Kirjoittaja valmistelee Taskisen elämäntyötä esittelevää näyttelyä, joka julkistetaan lokakuussa 2015 Oulunsalon kirjastossa.

Joensuussa leimuaa räväkkä kaavoituskiista

Joensuun keskustan rantapuistovyöhykkeen kaavamuutoksesta käytävä kiista odottaa ratkaisuja kahdelta oikeusasteelta.

Joensuun keskustassa on arvokas Pielisjoen rantapuistovyöhyke. Se on sisällytynyt asemakaavoihin jo kaupungin alkuperäisestä asemakaavasta 1800-luvun puolivälistä lähtien.

Alue sisältyi Museoviraston valtakunnallisesti merkittävien rakennettujen kulttuuriympäristöjen inventointiin (RKY 2009). RKY-inventointi on vuodesta 2010 ollut maankäyttö- ja rakennuslakiin perustuvien valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden tarkoittama inventointi rakennetun kulttuuriympäristön osalta.

Alueen rakennuskanta muodostuu pääosin julkisista rakennuksista. Merkittävin niistä on **Eliei Saarisen** vuonna 1911 suunnittelema kaupungintalo. Alueella on kaksi keskustatoimintoihin luokiteltavaa liike- ja toimistorakennuskorttelia, korttelit 216 ja 217. Toisessa on 1950-luvulla rakennettu Postitalo, toisessa vuonna 1962 rakennettu pankki- ja hotellirakennus.

Yksityisomistaja pyysi kaavamuutosta

Postitalon siirrettyä pari vuotta sitten yksityisomistukseen omistaja teki kaupungille kaavoitusaloitteen sen muuttamisesta asuinkäyttöön ja toisen asuinrakennuksen rakentamisesta samaan kortteliin Postitalon ja rannan väliin. Viereisen korttelin omistava pankki liittyi lisärakentamisaloitteeseen ehdottamalla lisärakennuksen rakentamista entisen rakennuksen ja rannan väliin. Tähän kuului korttelin laajentaminen yleisellä, noin 2 000 neliömetrin LP-alueella.

Kaupungin kaavoitus lähti toteuttamaan kaavamuutosta. Monen mielestä se kuitenkin loukkaa törkeällä tavalla RKY-alueen arvoja sekä sitä koskevia suojelutavoitteita ja määräyksiä. Profaanirakennusten noin 80 prosentilla lisääntyvä rakennusmassa tunkeutuu tärkeälle, avoimelle rantapuistovyöhykkeelle. Se katkaisee keskeisellä paikalla jokinäkymiä ja aiheuttaa vahinkoa kaupungintalon hallitsevalle asemalle rantapuistovyöhykkeellä.

Kaavoittaja puolestaan perustelee hanketta muun muassa keskustan asutokannan täydennysrakentamisella ja kaupungin infrastruktuurin hyväksikäytöllä.

Kaupunginvaltuusto hyväksyi kaavamuutoksen muutama

vuosi sitten, 26.3.2012. Päätöksestä jätettiin Kuopion hallinto-oikeuteen kolme valitusta. Yksi valittajista oli ELY-keskus.

Lähin oikeusvaikutteinen yleiskaava rantapuistovyöhykkeeltä on Joensuun seudun yleiskaava 2020, seitsemän kunnan yhteinen yleiskaava. Hallinto-oikeus totesi valitusten johdosta, että kuntien yhteinen yleiskaava on maankäytön suunnitelmassa siinä määrin yleispiirteinen, ettei se ole ohjausvaikutuksiltaan ja selvityksiltään riittävä yleiskaava kaavamuutosalueella. Niinpä hallinto-oikeus kumosi 19.12.2012 kaupunginvaltuuston päätöksen. Se piti päätöstä maankäyttö- ja rakennuslain 42 §:n 1 momentin ja 54 §:n 1 momentin vastaisena.

Kaavat ristiriidassa

Kaupunki valmisteli asemakaavan kanssa samanaikaisesti keskustan osayleiskaavaa. Osayleiskaavan olisi pitänyt olla juuri se yksityiskohtaisemmin ohjaava yleiskaava RKY-alueella, siis myös asemakaavan muutosalueella. Osayleiskaava kuitenkin eteni asemakaavamuutoksen perässä: asemakaava ohjasi nyt yleiskaavaa. Tämä oli yksi asemakaavaan kohdistuneista valituserusteista.

Kaavoittaja sisällytti keskustan osayleiskaavaan tarkalleen kiistanalaisen asemakaavamuutoksen. Näin se pani toisella kaavatasolla täytäntöön sellaisen asemakaavan tavoitteineen, josta oli valitettu hallinto-oikeuteen ja jota koskeva kaupunginvaltuuston päätös ei valitusten vuoksi ollut lainvoimainen.

Kaupunginvaltuusto hyväksyi keskustan osayleiskaavan 17.12.2012 – kaksi päivää sen jälkeen Kuopion hallinto-oikeus totesi kaupunginvaltuuston asemakaavaa koskevan päätöksen lainvastaiseksi ja kumosi asemakaavan.

Miten erityismääräyksiä sovelletaan?

Joensuun kaavoitusprosessi sisältää mielenkiintoisia näkemyksiä maankäyttö- ja rakennuslain määräysten ja RKY-alueita koskevien erityismääräysten tulkinnoista ja soveltamisesta kaavoituksessa. Tapaus antaa aiheen pohtia yleisemminkin valtakunnallisesti arvokkaiksi luokiteltuja alueita ja rakennuskohteita: millaisia määräyksiä eri kaavatasojen tulisi niistä sisältää, jotta suojelu- ja kehittämistavoitteet eivät vaarantuisi?

Entä mitä maankäyttö- ja rakennuslain 24 §:n valtion viranomaisille asettama velvoite edellyttää? Se määrää, että "valtion viranomaisen tulee toiminnassaan ottaa huomioon valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet, edistää niiden toteutta-

Ylempi ilmakuva Joensuun rantapuistovyöhykkeeltä 1980-luvulta vastaa kaavoituskiistan lähtötilannetta. Alempaan ilmakuvaan on lisätty kortteleiden 216 ja 217 kaavamuutoksen mukaiset rakennusmassat.

mista ja arvioida toimenpiteidensä vaikutuksia aluerakenteen ja alueiden käytön kannalta”.

Joensuun seudun yleiskaavassa 2020 kaavamuutosaluetta koskee merkintä sk-1 ja määräys: ”Sk-1-määräyksellä merkitylle, valtakunnallisesti merkittävään kulttuurihistorialliseen ympäristöön rakennettaessa on ympäristöön merkittävästi vaikuttavista hankkeista neuvoteltava museoviranomaisen kanssa.”

On syytä olettaa, että yleiskaavan määräys on virhe. Miten niin myöhään kuin *rakennettaessa* tulisi neuvotella museoviranomaisen kanssa? Tarkoitus lienee ollut, että jo hankkeiden alkuvaiheissa olisi neuvoteltava.

Kaavoittaja tulkitsee neuvottelua koskevan määräyksen tulevan täytetyksi normaaleilla kaavaprosessiin sisältyvillä lausuntopyynnöillä ja lakimääräisellä viranomaisneuvottelulla. Tämä oli yksi valitusperusteista.

Kuopion hallinto-oikeus ei pitänyt valitusperustetta riittävänä kaavapäätöksen kumoamiseksi. Valittajan mielestä koko kaavahanke olisi saattanut raueta jo aloitevaiheessa, jos museoviranomaisen kanssa olisi neuvoteltu. Museovirasto totesi lausunnoissaan, että asemakaavamuutos aiheuttaa haittaa RKY-alueen suojeluvarjoille.

Voiko museoviranomainen vaikuttaa?

Asemakaavan kanssa samanaikaisesti valmistellussa mutta myöhemmin kaupunginvaltuustossa hyväksytyksi tulleessa keskustan osayleiskaavassa museoviranomaisen ”kuulemisvelvoite” on muutettu ”lausunnon antamisen mahdollistamiseksi” seuraavaan muotoon:

”Valtakunnallisesti arvokas rakennettu kulttuuriympäristö. Alueen rajausta perustuu valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden tarkoittamaan valtakunnalliseen inventointiin. Alueen ominaispiirteet tulee säilyttää. Museoviranomaiselle tulee varata tilaisuus lausunnon antamiseen ennen rakentamista koskevan lupa-asian ratkaisemista.”

Museoviranomaisen roolia on tässä aikaistettu rakentamisaikavaiheesta rakennuslupavaiheeseen. Millaisia kuitenkin ovat museoviranomaisen vaikuttamismahdollisuudet, kun suunnitelmat ovat jo valmiit ja rakennuslupakäsittelyssä?

Osayleiskaavaa koskevissa valituksissa kiinnitettiin tähän huomiota ja todettiin, että maankäyttö- ja rakennuslain 24 §:n valtion viranomaiselle asettama velvoite ei voi toteutua. Valituksessa esitettiin vaihtoehtoisia määräyksiä: ”Ryhdyttyäessä suunnittelemaan merkittävää rakentamista tai muutoksia RKY-alueelle on neuvoteltava museoviranomaisen kanssa. Hankkeiden myöhemmissä vaiheissa on museoviranomaiselle annettava mahdollisuus lausunnon antamiseen.”

Päätöksiä odotetaan

Keskustan osayleiskaavaa koskevasta kaupunginvaltuuston päätöksestä on nyt jätetty Kuopion hallinto-oikeuteen yhdeksän valitusta.

Joensuun kaupunginhallitus puolestaan jätti korkeimpaan hallinto-oikeuteen valituksen Kuopion hallinto-oikeuden päätöksestä, joka kumosi kortteleiden 216 ja 217 asemakaavamuutoksen. Se pyysi samalla, että korkein hallinto-oikeus käsittelee kaikki asemakaavamuutokset kohdistuneet valitusperusteet. Monet niistä jäivät Kuopion hallinto-oikeuden joulukuussa päätöksessä ilman lausuntoa.

Kaavakiistassa odotetaan nyt siis päätöksiä kahdelta oikeusasteelta, osittain samasta asiasta.

Mauno Tuomisto

Joensuun kaupunginarkkitehti vuosina 1963–1992

KILPAILUKALENTERI

YLEISET KILPAILUT

EUROPAN 13

Jyväskylän Ruusuipuiston museoiden lisärakennus
ARA - Vartiosaari - Asumista kaikille!

ALOITUS

2.3.2015
29.6.2015
16.6.2015

SISÄÄNJÄTTÖ

30.6.2015
30.10.2015
30.11.2015

SISÄÄN JÄTETYT YLEISET KILPAILUT

Kuopion Mölymäen alue

Jätkäsaaren peruskoulu ja Busholmens grundskola, 1. vaihe

Pietarsaaren Siikaluodon alue

16.1.2015
18.2.2015
2.3.2015

8.5.2015
21.4.2015
29.5.2015

KUTSUKILPAILUT

HUS: Traumakeskus-Syöpäkeskus uudisrakennus

Nokian keskusta

Haapaniemenkatu 4

Kruunuvuorenrannan Borgströmin kortteli

23.3.2015
15.4.2015
1.6.2015
15.6.2015

31.8.2015
31.8.2015
4.9.2015
9.10.2015

Julkisiin hankintoihin liittyvät kilpailut

HILMA: www.hankintailmoitukset.fi, **SIMAP:** simap.europa.eu

KILPAILUKUTSU
Kilpailuaika 16.6.–30.11.2015

Vartiosaari - asumista kaikille!

ARA-suunnittelukilpailu

ara.fi/vartiosaari

ara Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus

 Helsingin kaupunki

SAFA

Lisää suomalaismenestystä maailmalta

Arkkitehti ja sisustussuunnittelija **Niko Tiula**, Tiula Architects, on voittanut kansainvälisen Michigan "Missing Middle"-asuntosuunnittelukilpailun, jonka järjesti American Institute of Architects Michigan.

Lisätietoja: www.aiami.com

Sigge Arkkitechdeille on myönnetty *first runner-up* eli toinen palkinto Saudi-Arabian ulkoministeriön järjestämässä arkkitehtuurikilpailussa Sarajevossa. Kilpailussa suunniteltiin suurlähetystökompleksi edustustiloihin ja asuntoineen. Ensimmäisen palkinnon sai brittiläinen AHR Architects Limited ja kolmanneksi tuli tanskalainen toimisto Henning Larsen Architects.

Malmin lentoasema uhanalaisin kulttuuriperintökohde

Kevyt liikesuihkukone Malmilla. Malmilla vierailee usein näitä yleistymässä olevia suihkukoneita.

Malmin lentoasema pääsee kisaamaan paikasta Europa Nostran ja Euroopan investointipankin instituutin pe-lastettavien kulttuuriperintökohteiden ohjelmassa.

Kulttuuriperintöjärjestö Europa Nostran Suomen-paikkalisosasto on valinnut Helsingin Malmin lentoaseman Suomen uhanalaisimmaksi kulttuuriperintökohteeksi. Lentoasema asetetaan ehdolle Europa Nostran ja Euroopan investointipankin instituutin *Seitsemän uhanalaisinta kulttuuriperintökohdetta* -ohjelmaan. Ohjelma kokoaa julkiset ja yksityiset yhteistyökumppanit etsimään kestäviä ratkaisuja, joilla voidaan pelastaa seitsemän hankkeeseen valittavaa eurooppalaista kohdetta.

”Lentoasema on miljöökokonaisuutena yksi maailman parhaiten säilyneistä sotia edeltävän ajan kansainvälisistä lentoasemista. Se on myös Suomen yleisilmailun keskus ja ainoa vapaalla aikataululla palveleva kansainvälinen lentoasema 150 kilometrin säteellä pääkaupungista. Kulttuurimiljöötä uhkaa Helsingin kaupungin suunnitelma rakentaa sen paikalle 25 000 asukkaan lähiö ensi vuosikymmenellä”, kerrotaan kohdetta ehdottaneesta Malmin lentoaseman ystävät -yhdistyksestä.

Europa Nostra Finlandin hallitus toteaa, että Malmin lentoasema on kansainvälisesti merkittävä kulttuuriperintökohde ja maailman mittakaavassa ainutlaatuinen modernistisen arkkitehtuurin kokonaisuus. Kohde on elävää kulttuuriperintöä, ja se tulee säilyttää lentoasemakäytössä.

Tukea myös paikalliseen työhön

Europa Nostra Finland julisti keväällä haun Suomen uhanalaisimmaksi kulttuuriperintökohteeksi. Hakemuksia saapui kaikkiaan yksitoista.

”Kaikki ehdotukset olivat hyviä ja hyvin perusteltuja etenkin paikallisesti ja osa kansainvälisestikin. Päätimme kirjoittaa lausunnon jokaisen kohteen tueksi. Toivomme, että se auttaa asukkaita ja viranomaisia huomaamaan kohteiden arvon ja ryhtymään toimeen niiden tilanteen kohentamiseksi”, Europa Nostra Finlandin puheenjohtaja **Tapani Mustonen** toteaa.

Europa Nostra on 42 maassa toimiva kansalaisjärjestö, joka tekee läheistä yhteistyötä Euroopan unionin, Euroopan neuvoston ja Unescon kanssa. Järjestö on muun muassa saanut tehtäväkseen jakaa EU:n vuosittaiset kulttuuriperintöpalkinnot oman palkinto-ohjelmansa yhteydessä. Europa Nostra Finland on suomalaisten kulttuuriperintöjärjestöjen ääni Euroopassa.

Laatuvirhe kiinteistökaupassa

Kiinteistön ostaja havaitsee toisinaan kaupanteon jälkeen, ettei kiinteistö vastaakaan kaikkia odotuksia. Rakennuksessa saattaa esimerkiksi olla vaikeasti korjattavia rakennusvirheitä, tai jokin rakenne saattaa yllättäen olla käyttökänsä päässä. Jos kiinteistö poikkeaa olennaisesti vastaavanlaisista kiinteistöistä, kyseessä saattaa olla laatuvirhe. Ostajalla voi laatuvirheen vuoksi olla oikeus vaatia myyjältä hinnanalennusta, vahingonkorvausta tai kaupan purkua.

Milloin kyseessä on laatuvirhe?

Kiinteistössä on laatuvirhe ensinnäkin silloin, jos kiinteistö ei vastaa sitä, mistä on sovittu. Olennaista on, mitä kauppakirjassa ja myynnin yhteydessä muuten on sovittu. Jos rakennusta esimerkiksi markkinoidaan huonokuntoisena, ostaja ei voi odottaa, että se on uutta vastaavassa kunnossa. Myyjän vastuuta voidaan myös rajoittaa kauppakirjassa. Rajoituksen tulee kuitenkin olla yksilöity.

Toiseksi kiinteistössä on laatuvirhe silloin, jos kiinteistö ei vastaa myyjän antamia tietoja. Myyjä on voinut antaa ostajalle harhaanjohtavan tai virheellisen tiedon, myyjä on voinut jättää kertomatta ostajalle jostain kiinteistön arvoon tai käyttöön vaikuttavasta asiasta, tai myyjä on voinut jättää oikaisematta ostajan virheellisen käsityksen.

Hyvin tavallista on, että myyjä ei ole tahallaan yrittänyt harhauttaa ostajaa, vaan kiinteistössä ilmenneet ongelmat tulivat yllätyksenä paitsi ostajalle myös myyjälle. Tällaisen salaisen virheen yhteydessä törmätään usein epätietoisuuteen siitä, mikä vaikutus myyjän tietoisuudella virheestä on. Salainen virhe voi olla kyseessä, jos kiinteistö poikkeaa laadultaan siitä, mitä myydyn kaltaiselta kiinteistöltä voidaan perustellusti edellyttää. Myyjä on lain mukaan tietoisuudestaan riippumatta vastuussa salaisesta virheestä, jos virhe on merkittävä.

Rakennuksissa on käytännössä aina jonkinlaisia vikoja tai puutteita – valaisin on mennyt epäkuuntoon, piipunhattu on tippunut myrskyssä ja niin edelleen. Tällaiset pienet virheet kannattaa unohtaa myyjän vastuuta mietittäessä, koska myyjän vastuun edellytyksenä on, että virhe on olennainen tai merkittävä. Virheen tulee siis olla sellainen, että se olisi vaikuttanut kauppaan. Virheen arvioinnissa pitää ottaa huomioon myös se, että kyseessä ei ole virhe, jos ostaja olisi voinut havaita asian kiinteistön tarkastuksessa ennen kauppaa.

Kiinteistön virheellisyys määräytyy kaupantekohetken mukaan. Myyjä vastaa kiinteistössä kaupantekohetkellä olevasta virheestä, vaikka se ilmenisikin vasta kaupanteon jälkeen. Toi-

saalta myyjä ei ole vastuussa esimerkiksi piankin kaupanteon jälkeen ilmenevästä vesivahingosta, jos se johtuu kaupanteon jälkeen syntyneestä vahingosta.

Virheilmoitus

Lain mukaan ostaja ei saa vedota virheeseen, ellei hän ilmoita virheestä ja siihen perustuvista vaatimuksistaan myyjälle kohtuullisessa ajassa siitä, kun hänen olisi pitänyt havaita virhe. Kohtuullinen aika virheestä ilmoittamiseen on käytännössä korkeintaan joitain kuukausia.

Jollei ostaja vetoa virheeseen viiden vuoden kuluessa kiinteistön hallinnan saamisesta, hän ei voi pääsääntöisesti enää vedota virheeseen lainkaan, vaikka se olisikin ilmennyt vasta myöhemmin. Viiden vuoden kuluttuakin virheeseen voidaan tosin vedota tietyissä hyvin poikkeuksellisissa tilanteissa – kuten silloin, jos myyjä on menetellyt petollisesti.

Virheilmoitus on syytä tehdä kirjallisesti ja todisteellisesti myöhemmin mahdollisesti tarvittavan todistelun varalta.

Virhetilanteiden ratkaiseminen

Jos ostaja epäilee laatuvirhettä, hänen kannattaa vähintään konsultoida asianajajaa siitä, onko kyseessä laissa tarkoitettu laatuvirhe. Asianajaja osaa myös neuvoa virheilmoituksen ja erityisesti siinä esitettävien vaatimusten yksityiskohdissa. Vastaavasti jos myyjälle on esitetty vaatimuksia kiinteistökaupasta, hänen kannattaa pyytää asianajajaa punnitsemaan esitetyt vaatimukset ja sovinnon edellytykset. Usein suuri osa asianajajan käyttämisestä aiheutuneista kustannuksista saadaan takaisin kotivakuutukseen kuuluvasta oikeusturvavakuutuksesta tai vastapuolelta.

Lähes aina molempien osapuolten kannalta parhaaseen, nopeimpaan ja edullisimpaan ratkaisuun päästään, kun asiasa saadaan neuvottelemalla sovinnollinen ratkaisu. Sovinnon edellytykset ovat parhaat, kun toimitaan alusta asti mahdollisimman avoimesti ja ratkaisulähtöisesti.

Jos sovintoon päästään, sovintosopimus on syytä tehdä kirjallisesti. Sopimuksessa on syytä olla hyvin täsmällinen ja yksiselitteinen. Esimerkiksi tulee olla tarkkana sen suhteen, onko sovittu vahingonkorvauksesta vai hinnanalennuksesta ja mitä nimenomaista virhettä sopimus koskee.

Mikael Sunell

OTM, lakimies, Asianajotoimisto JB Eversheds Oy

Opiskelijana työelämässä ulkomailla ja Suomessa

”

TÖITÄ HAKIESSANI VASTAAN TULIVAT MAIDEN VÄLISET SUURET EROT OPISKELUN JA TYÖN YHTEENSOVITTAMISESSA.

Vaihtovuosi avartaa ja opettaa. Erityisesti se opettaa arvostamaan Suomea ja opiskelijan asemaa maassamme, niin yliopisto- kuin työmaailmassakin.

Oma vaihtovuoteni Hollannissa, Delftin teknillisen yliopiston arkkitehtuurin laitoksella on pian ohi, ja nautin juuri viimeisistä kouluviikoistani täällä. Halusin hakeutua opintojen päätyttyä hetkeksi töihin, sillä kiinnostukseni erityisesti hollantilaista asuntoarkkitehtuuria kohtaan on suuri ja koin työkokemuksen täällä täydentävän vaihto-opintojani.

Töitä hakiessani vastaan tulivat maiden väliset suuret erot opiskelun ja työn yhteensovittamisessa. Hollanissa opiskelijan työskentelyä toimistossa ei vahingossakaan sanota työksi, vaan se on aina harjoittelu, *internship*.

Suomessa sanaa *harjoittelu* ei varsinaisesti käytetä. Melkein päin päin yhteys, jossa olen törmännyt kyseiseen sanaan, on Aalto-yliopiston opinto-opas, jonka mukaan maisterintutkintoon voi sisällyttää enintään 12 opintopistettä toimistoharjoittelua, mikäli niin mieltä. Kukaan ei kuitenkaan käytännössä

kutsu tätä harjoitteluksi, vaan kaikki tuntemani ”harjoittelussa” olevat opiskelijat käyvät itse asiassa töissä.

On sanomattakin selvää, että opiskelija ei ole rinnastettavissa valmistuneeseen ja kokeneeseen arkkitehtiin. On kuitenkin aivan erilaista olla töissä aliarvostettuna harjoittelijana kuin työntekijänä osana toimistoa ja henkilöstöä.

Ero suomalaisen ja hollantilaisen toimiston suhtautumisesa opiskelijaan näkyy myös palkassa. Muutaman haastattelun jälkeen opin, että täyspäiväisen työn arvo on noin 400 euroa kuussa, toimistosta riippuen jopa hiukan vähemmän tai enemmän. Palkattomia harjoitteluja on ilmeisesti myös, ja niistä liikkuu hurjia tarinoita, joissa muun muassa pienoismalleja väännetään yöstä päivää. Nämä tarinat tuntuvat suomalaisesta, TEKin taulukot oppineesta opiskelijasta urbaanilegendoilta ja kärjistyksiltä, mutta totta ne taitavat olla.

Eräskin toimisto kertoi yleensä harjoitteluhaastattelussani (kuinka paljon paremmalta työhaastattelu kuulostaakaan) ottavansa työtapansa eräältä nimekkäältä toimistolta, jossa osakkaat olivat aiemmin työskennelleet. Tämä tarkoitti sitä, että toimistossa normaali työpäivä on yhdeksästä seitsemään

Arkkitehtiopiskelijoiden työelämäopas on päivitetty

Mitä kaikkea tulee kirjata työsopimukseen? Milloin maksetaan ylityökorvausta? Miten työttömyysturva määräytyy?

Työelämään siirtymiseen kuuluu muutakin kuin onnistunut työpaikan haku. Kesätöitä aloitettaessa tai kokonaan työelämään siirtytessä on hyvä tietää, minkälaisilla ehdoilla työtä tehdään. *Matkaopas työelämään* -oppaassa kerrotaan muun muassa työn hakemisesta, työsopimuksen tekemisestä ja työttömyysturvasta.

Opas on tarkoitettu arkkitehtiopiskelijoille, mutta tiedot ovat hyödyllisiä myös jo työelämässä oleville.

Suomen Arkkitehtiliitto SAFAn ja Tekniikan akateemiset TEKin julkaisema opas on päivitetty keväällä 2015. Ensimmäisen kerran opas ilmestyi jo vuonna 2007.

Oppaan voi lukea verkkosivuilla
www.safa.fi > Opiskelijat

ja kiireessä jatkuu pidempään, usein viikonloppuihinkin. "Annamme tämän jälkeen yleensä pari päivää vapaata, niin ehtii sitten pestä pyykkiä sun muuta", luvattiin kuitenkin positiivisesti. Opiskelijan kuukausipalkka näillä työehdoilla on 250–400 euroa kuussa taitojen mukaan.

Suomessa kuukausipalkka – onneksi myös työehdot – on työssäkäyvälle opiskelijalle tähän verrattuna erittäin hyvä. Nopean laskutoimituksen jälkeen voi todeta, että hollantilainen toimisto saa kuukaudeksi töihin noin viisi opiskelijaa samalla hinnalla kuin suomalainen toimisto yhden. Maiden elintaso on kutakuinkin sama, mutta opiskelijat, samoin kuin toimistot, ovat täysin erilaisessa asemassa. Tämä saa minut arvostamaan suomalaisten toimistojen toimintatapoja entistä enemmän.

Erilainen on myös tapa, jolla työ- tai harjoittelukokemusta näissä maissa kartutetaan. Suomessa monet opiskelijat työskentelevät opintojen ohella muutamia päiviä viikossa ja kesäaikaan täyspäiväisesti. He säilyttävät näin yhteyden opiskeluun mutta kerryttävät samalla arvokasta työkokemusta. Hollannissa tapa on mustavalkoisempi: joko tai, täysillä koulussa tai täysillä töissä. Useimmat tekevät lukukauden (noin puoli

vuotta) mittaisen harjoittelun jossain välissä opintojaan, mutta olen tavannut monia maisterivaiheen opiskelijoita, jotka eivät ole työskennelleet vielä päivääkään – enkä ihmettele, ei hän se niillä palkoilla ole kaikille mahdollistakaan.

Suomessa positiivista on se, että opiskelijan työkokemus karttuu tasaisesti, sillä opinnot ja työnteke on mahdollista yhdistää. Kun opiskelija Hollannissa päättää opintonsa, hänen on tehtävä kahden vuoden ajan töitä ennen kuin hän voi kutsua itseään arkkitehdiksi. Suomessa saman tittelin saa heti valmistuttuaan – varmaankin osittain siksi, että melkeinpä jokainen valmistuva on jo vahvasti mukana työelämässä ja on jo kerryttänyt paljon työkokemusta.

Onneksi asiat ovat kotona hyvin: on hienoa, että suomalaiset toimistot mahdollistavat työkokemuksen kerryttämisen meille opiskelijoille tavalla, joka on hyödyllinen molemmille osapuolille.

Lotta Skogström

4. vuosikurssin arkkitehtiopiskelija Aalto-yliopistossa

Kohti vastuullista kaupunkiympäristöä

Kuntatekniikan päivät pidettiin tänä vuonna toukokuussa Turussa. Tapahtuman teemana oli *Älykäs tuottavuus – viisaat ratkaisut*. Esityksissä kuultiin läpileikkaus ajankohtaisista hankkeista ja teemoista.

Tämän vuoden Kuntatekniikan päivillä saavutettiin kaikkien aikojen kävijäennätys, yhteensä 340 henkilöä. Avajaispäivän luennoilla Turun Messu- ja kongressikeskuksessa kuultiin muun muassa Turun ajankohtaisista hankkeista sekä alueen uudesta, kuntarajoista riippumattomasta Föli-

joukkoliikennejärjestelmästä. Föli on ollut kohta vuoden toiminnassa Turussa, Raisiossa, Naantalissa ja Kaarinassa sekä Ruskossa ja Liedossa.

Päivän pääpuhujia, opetus- ja kulttuuriministeri **Sanni Grahn-Laasonen** ei päässyt paikalle hallitusneuvottelukiireiden vuoksi. Hänen sijastaan kuultiin ympäristöministeriön **Hannele Pokalta** katsaus uusiutuvien energiamuotojen käytön vauhdittamisesta julkisten hankintojen avulla.

Päivää jatkettiin perinteisessä illanvietossa Ruissalon kansanpuiston juhlasalissa. Aurinkoinen puistoymäristö loi leppoisat puitteet yhdessäololle.

Kaupunkibulevardeja ja resurssiviisautta

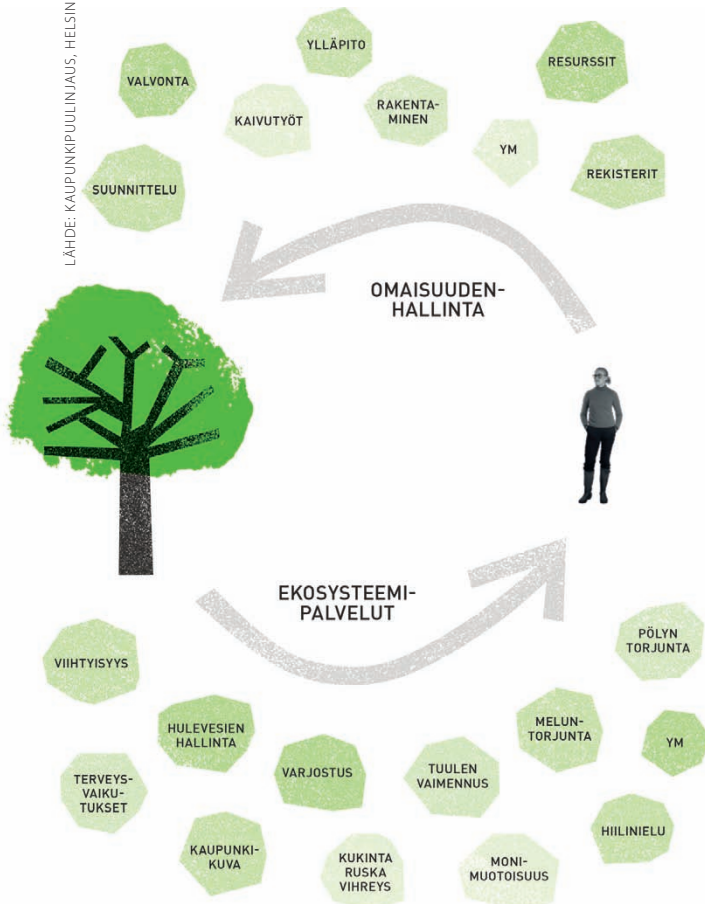
Perjantain luennot kuultiin kolmessa salissa Turun keskustan Finnino-elokuvateatterissa. **Teemu Holopainen** WSP Finlandista esitteli Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston laatimaa ansiokasta selvitystä *Kaupunkibulevardien tavoitelähtöinen vaikutusten arviointi*. Tavoitelähtöiseen vaikutusarviointiin päädyttiin, koska perinteinen liikennehankkeiden arviointi on kaupunkibulevardeille liian kapeakatseinen – bulevardien rakentamisen vaikutukset yhteiskuntaan ovat huomattavasti moniulotteisemmat kuin perinteisen väylärakentamisen.

Esityksessä tuotiin esille myös rakennemuutoksen aiheuttamat muuttuneet tarpeet yhdyskuntasuunnittelussa. Uudet kasvualat syntyvät ja kukoistavat keskustoissa ja kantakaupungeissa, joissa toiminnot ja palvelut sijaitsevat lähekkäin. Pirstaleiseen kaupunkirakenteeseen johtava liikennepainotteen kaupunkisuunnittelu on mennyt maailmaa. Esityksessä toivottiin suunnittelukulttuurin muutosta, jotta voitaisiin siirtyä suunnittelemaan 2000-luvun toimialoja tukevaa (kaupunki-)ympäristöä – tämä voi olla nykyisessä eri suunnittelualojen normiviidakossa yllättävän vaikeaa.

Joonas Hokkanen ja **Riina Känkänen** Ramboll Finlandista esittelivät resurssiviisautta eli resurssien vastuullista käyttöä koskevia selvityksiä. Hokkanen kertoi ensimmäisestä resurssivirtoja kuvaavasta alueellisesta mallinnuksesta. Sitran vuosina 2013–2015 Jyväskylän alueella toteuttaman *Resurssiviisas alue*

Kaupunkipuulinjauksen päätavoitteena on puiden omaisuuden hallinnan ohjaaminen, jotta turvataan puiden tuottamat ekosysteemipalvelut eli aineelliset ja aineettomat hyödyt.

LÄHDE: KAUPUNKIPUULINJAUS, HELSINGIN KAUPUNGIN RAKENNUSVIRASTO

KAUPUNKISUUNNITTELUSEMINAARI ARVOKAS KAUPUNKI

Tiedekeskus Heurekassa

**SAVE
THE DATE
KE 14.10.2015**

SAFA – SKI – MARK – RIA – SUM

-hankkeen rinnalla haluttiin selvittää alueellisten resurssivirtojen saatavuutta, läpivalaista luonnonvarojen käyttöä ja kehittää malli alueen todellisten raha- ja materiaalivirtojen kuvaamiseksi. Mallilla voidaan esimerkiksi tunnistaa yritysten merkitys aluetaloudelle, työllisyydelle ja ympäristölle sekä yritysten rooli kiertotalouden edistämisessä.

Känkänen puolestaan kertoi Helsingin rakennusvirastolle laaditusta resurssitehokkuusselvityksestä. Selvityksessä verrattiin perinteisellä menetelmällä rakennettuja puisto- ja katukohteita resurssitehokkaasti toteutettuihin pilottihankkeisiin. Hankkeissa vertailtiin muun muassa kuljetusten ja valmistuksen päästöjä. Mielenkiintoisena yksityiskohtana esille tuli, että rakennusmateriaalien kuljetusten päästöt olivat vain noin 2–4 prosenttia materiaalien valmistuksen aiheuttamista päästöistä.

Ympäristötyötä Helsingistä Ouluun

Omaisuuksienhallinnasta oli kyse myös Helsingin rakennusviraston laatimassa *Kaupunkipuulinjauksessa*, jota rakennusviraston **Minna Terho** oli esittelemässä. Istutettuja katu- ja puistopuita koskevan linjauksen päättävänä on turvata kaupunkipuiden arvo ja hyvinvointi sekä puiden tuottamat ekosysteemipalvelut.

Puut ovat rakennetun kaupunkiympäristön elävää erityisomaisuutta, jonka hallinta niin, että arvo säilyy ja kasvaa, edellyttää pitkäjänteistä ja tavoitteellista toimintaa. Erityisesti 2000-luvulla tiiviin kaupunkirakenteen vaatimukset ovat vähentäneet rakennettujen viheralueiden pinta-aloja, minkä vuoksi katupuuistutusten merkitys on kasvanut.

Ouluun rakentuva uusi aluekeskus Hiukkavaara oli päivän aikana esillä useissa esityksissä. **Leena Kallioniemi** Oulun kaupungilta kertoi alueelle laadituista talvikaupungin suunniteluohjeista ja niiden huomioimisesta kaavoituksessa. Alueelle on muun muassa suunniteltu tilat, jotka toimivat talvisin luumenkasaupaikkoina ja kesäisin pelikenttänä. **Eini Vasu** myös Oulun kaupungilta esitteli puolestaan alueelle laadittua ”Elämysten kaavaa”, eräänlaista taiteen ja ympäristösuunnittelun yleissuunnitelmaa, jonka tavoitteena on lisätä alueen elämyksellisyttä taiteen ja maisemasuunnittelun keinoin.

Lauri Axelsson

*Ensi vuonna Kuntatekniikan päivät pidetään
Maarianhaminassa.*

Ilmainen työ tulee kalliiksi

Pohjoismaiset arkkitehtitoimistojen liitot tapasivat toukokuun lopulla Reykjavikissa. Yhdeksi keskeiseksi puheenaiheeksi nousi ilmaisen työn teettäminen – ja sen tekeminen.

Pohjoismaisten kollegojen kanssa keskusteltiin julkisten hankintojen käytännöistä, kaupungistumisesta, arkkitehtien koulutuksesta ja suunnittelun kilpailutamisesta. Kilpailukäytäntöjen yhteydessä tapaamisen tärkeimmäksi aiheeksi nousi ilmainen työ.

Varsin yksimielisesti voitiin todeta, että kaikissa Pohjoismaissa ilmainen työ kohdistuu lähes aina arkkitehdin arvokkaimpaan työhön, luovuuteen ja uusien ratkaisujen etsimiseen. Ilmaista työtä pyritään teettämään hankkeiden kaikissa vaiheissa piilottamalla se usein vaarattomilta kuulostavien "Esittäisitkö pari ideaa?" -tyyppisten pyyntöjen muotoon.

Kysymys ei ole mistään pikkuasiasta, vaan ilmaisen työn määrä muodostaa toimistoille sekä ison taloudellisen taakan että työn resursoinnin ongelman, jotka yhdessä rajoi-

tavat toimistojen luovuutta, ammatillista kehittymistä ja kansainvälistä kilpailukykyä. Jos verrataan suunnittelupalkkioita toteutuneisiin työmääriin ja maksettuihin palkkoihin, näyttäisi ilmaisen työn osuus olevan kohteesta riippuen jopa kolmannes.

Luova työ pitää palkita

Ilmaisen työn ongelma ei koske pelkästään arkkitehtitoimistoja. Koko rakentamisen ala kärsii siitä, että projektin aikana tehtävää luovaa työtä ei osata arvostaa ja palkita. Sen sijaan ollaan hyvinkin halukkaita maksamaan erilaisista hallinnollisista tehtävistä ja käyttämään niihin aikaa ja energiaa.

Luovuuden karttaminen johtaa vanhojen ratkaisujen toistamiseen, mikä ei auta rakennusalaan kohtaamaan uusia haasteita – esimerkiksi jatkuvasti lisääntyvää kaupungistumista – niin tehokkaasti kuin pitäisi.

Ilmaisen työn ongelma syntyy jo suunnittelun tarjousvaiheessa, koska tilaajat haluavat nähdä erilaisia ehdotuksia siitä, miten heidän ongelmansa pitäisi ratkaista. Osa ongelmista koskeekin arkkitehtisuunnittelun kilpailuttamis-

”

ILMAISTA TYÖTÄ PYRITÄÄN
TEETTÄMÄÄN HANKKEIDEN
KAIKISSA VAIHEISSA
PIILOTTAMALLA SE USEIN
VAARATTOMILTA KUULOSTAVIEN
”ESITTÄISITKÖ PARI IDEAA?”
-TYYPPISTEN PYYNTÖJEN
MUOTOON.

ta. Jos tilaaja haluaa tarjousvaiheessa nähdä vaihtoehtoisia ratkaisuja, silloin ainoa oikea tapa on käyttää arkkitehtuurikilpailua. Tämä on myös EU:n hankintadirektiivin ja Suomen hankintalain mukainen kanta.

Hankkeiden todellinen tarkoitus pääosaan

Yhdeksi alan sisäiseksi ongelmaksi tunnistettiin se, että hankkeen vaatimia todellisia kokonaistyömääriä ei nosteta esille hankintaa koskevissa neuvotteluissa. Suunnittelua ei osata riittävästi kohdistaa luovaan innovatiiviseen osaan rakennusprojektia – eikä luovan työn osuutta osata riittävästi palkita. Suunnittelutyön hankintamenettelyt ovat lisäksi epäyhtenäisiä ja liiaksi keskittyneitä hankintatekniikkaan, jolloin ne jättävät hankinnan tarkoituksen taka-alalle.

Vesa Juola

*Tapaamisessa laadittu yhteinen kannanotto
löytyy ATL:n verkkosivuilta www.atl.fi.*

ATL-palsta

PALSTALLA UUTISOIDAAN
SUUNNITTELU- JA
RAKENTAMISALAN SEKÄ
JÄRJESTÖKENTÄN
AJANKOHTAISISTA AIHEISTA.
LISÄKSI ILMOITAMME HALLITUKSEN
TÄRKEISTÄ PÄÄTÖKSISTÄ,
VUOSIKOKOUKSESTA,
MIELENKIINTOISISTA KURSSEISTA
JA KOULUTUKSISTA SEKÄ MUISTA
ALAN TAPAHTUMISTA.

JUTTUVINKIT JA PALAUTE:
TOIMISTO@ATL.FI

Lyhyesti

- ATL:n uusi toimistoluettelo on julkaistu. Tilaa omasi hintaan 67 euroa + postituskulut.
Lisätietoa: www.atl.fi/index.php?id=1666
- ATL:n mobiilisovellus tulossa lähiaikoina.
Lisätietoa: www.atl.fi/faf
- RA:n pääsuunnittelijaa koskevat muutokset astuivat voimaan 1.6.2015.
Lisätietoa: www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2015/20150215
Pääsuunnittelija ei enää kannaa vastuuta mistään yksin vaan kaiken yhteistyössä rakennushankkeeseen ryhtyvän kanssa.

Seuraa

13. Alvar Aalto -symposiumi tulossa 7.–9.8.2015.

Paikallinen sopiminen avuksi kirjaviin työaikakäytäntöihin

Arkkitehtitoimistoissa on tänä päivänä käytössä innovatiivisia työaikajärjestelyitä, jotka eivät tarkemmassa tarkastelussa välttämättä täytä lain vaatimuksia. Jotta arkkitehtien kirjavat työaikakäytännöt saadaan vastaamaan sekä voimassa olevaa työlaainsäädäntöä että arkkitehtien ja työnantajien yksilöllisiä erityistoiveita, on arkkitehtitoimistojen käyttöön laadittu uunituore paikallisen sopimisen malli.

Kevään 2015 aikana ympäri Suomen järjestettiin mittava arkkitehtitoimistojen työaikaä käsittelyä työaikaierue. Osallistujat keskustelivat arkkitehtisuunnittelualan ylempien toimihenkilöiden työehtosopimuksen mukaisista työaikaä kysymyksistä ja alalla vallitsevista moninaisista työaikaä käytännöistä.

Neljällä eri paikkakunnalla pidetyssä tilaisuudessa kävi selkeästi ilmi, että sekä työnantajat että työntekijät mieltävät työaikaä koskevat asiat usein hankaliksi. Työpaikoilla saatetaan jopa pelätä, että työaikaääräysten kuuliainen noudattaminen vaikeuttaa alan töiden erityispiirteiden huomioimista.

Koulutuskierueen järjestäjinä toimineet Palveluajojen työnantajat PALTA, Arkkitehtitoimistojen Liitto ATL ja Ylemmät toimihenkilöt YTN ovat yhdessä laatineet arkkitehtitoimistoille paikallisen sopimisen mallilomakkeen keskimääräisen työajan käytöstä. Mallin tavoitteena on helpottaa ja edistää alan työehtosopimuksessa sovitun keskimääräisen työajan noudattamista työpaikoilla. Keskimääräinen säännöllinen työaika tarkoittaa sitä, että työaikaä sopimuksen tuntimäärä (esimerkiksi 37,5 tuntia viikossa) voidaan sijoittaa tietyille aikavälille. Tästä sovitaan työpaikoilla paikallisesti.

Raamit liukuvalle työajalle

Paikallisesti voidaan sopia myös liukuvan työajan käytöstä. Tällöin työntekijä voi itse säädellä sitä, mihin aikaan hän saapuu töihin ja lähtee töistä – sovittujen rajojen puitteissa. Liukuvasta työajasta tulee sopia työnantajan ja työntekijän välillä.

Liukuva työaika mahdollistaa sen, että työntekijä voi välillä tehdä liukuman puitteissa pidempää päivää, välillä taas lyhyempää. Liukuvassa työajassa ei edellytetä, että sovitaan työajan tasoittumisjaksosta, vaan saldokertymä elää koko

ajan. Enintään plussakertymää saa työehtosopimuksen mukaan olla 120 tuntia ja miinuskertymää 40 tuntia.

Työntekijä voi pitää plussatunteja pois kokonaisina vapaapäivinä työtilanteen sen salliessa. Myös työnantaja voi määrätä plussatunteja pidettäväksi kokonaisina vapaapäivinä. Liukuva työaika soveltuu erityisesti tilanteisiin, joissa on tärkeää, että työtä voidaan tehdä joustavasti ja vapaasti tarkoista työn aloitus- ja lopetusajankohdista välittämättä.

Etuna joustavuus ja tehokkuus

Vallitsevassa tilanteessa myös arkkitehtitoimistojen on tärkeää pystyä reagoimaan ja sopeutumaan kysynnän muutoksiin ja asiakkaiden palveluvaatimusten lisääntymiseen. Kussakin toimistossa tarkoituksenmukaisesti suunnitellut ja osaavasti toteutetut työaikaä järjestelyt parantavat toimiston kannattavuutta ja kilpailukykyä. Ne myös lieventävät tarvetta vähentää työvoimaa, vaikka asiakastilaukset tilapäisesti vähenisivätkin.

Keskimääräisen työajan malli soveltuu erityisen hyvin työhön, jossa tiedetään etukäteen esiintyvän kausittaisia ruuhka- huippuja esimerkiksi projektien tai kilpailujen vuoksi. Paikallisesti sovitun mallin käyttöönotolla työnantaja pystyy lisäksi huomioimaan toimihenkilöiden yksilöllisiä työaikaä tarpeita, mikä tutkitusti lisää sekä työmotivaatiota että työhyvinvointia.

Paikallisen sopimisen tarkoituksena on antaa työnantajille ja toimihenkilöille mahdollisuuksia sopia työajasta joustavasti ja monipuolisesti. Paikallisessa sopimisessa on kyse mahdollisuudesta, ei pakosta, ja onnistuessaan paikallinen sopiminen tuottaa runsaasti hyötyä sekä työnantajille että työntekijöille. Paikallinen sopiminen edellyttää osapuolilta kuitenkin avoimuutta ja halua kehittää työyhteisön toimintaa joustavaksi.

Hanna Huotari

Ylemmät toimihenkilöt YTN:n yksityisen sektorin asiamies, VT

Oikaisu

au:n numerossa 5/2015 sivulla 18 on rivitalokuvia. Toisin kuin kuvatekstissä mainitaan, alimmaisessa kuvassa ei ole Erkki Kantosen suunnittelema rivitalo Viitaniementie 28 vaan talo Viitaniementie 7, jonka suunnitteli arkkitehti Juha Vikkula vuonna 1960.

Esteetön Suomi -palkinnon saaja haussa

Invalidiliitto ja Rakennustietosäätiö RTS etsivät Esteetön Suomi -palkinnon saajaa vuodelle 2015.

Kahden vuoden välein jaettava palkinto myönnetään toiminnalle tai kohteelle, joka toteuttaa laajaa näkemystä esteettömyydestä ja *design for all* -periaatteesta. Palkinnon tarkoituksena on edistää rakennetun ympäristön käytettävyyttä ja soveltuvuutta kaikille. Se myös kannustaa elinympäristön suunnittelun ja toteutuksen piirissä toimivia henkilöitä ja tahoja nostamalla esiin parhaita esimerkkejä.

Palkinto annetaan toiminnasta, joka on valtakunnallisesti merkittävällä tavalla edistänyt esteettömän rakennetun ympäristön syntymistä ja joka tuo esille uudenlaisia näkökulmia esteettömyyteen. Palkittava voi olla henkilö, ympäristö, reitistö, rakennuskokonaisuus, rakennus, toimintamalli, järjestelmä, palvelu, koulutusohjelma, virkistystoiminta tai näihin liittyvä suunnitelma, joka on ajankohtainen ja yleisesti merkittävä.

Ehdotuksia palkittaviksi voivat tehdä Invalidiliiton ja Rakennustietosäätiön jäsenjärjestöt sekä muut yhteisöt ja kansalaiset. Ehdotukset tulee toimittaa **viimeistään 4.9.** postitse osoitteeseen Harri Leivo, Esteettömyyskeskus ESKE, Invalidiliitto ry, Mannerheimintie 107, 00280 Helsinki tai sähköpostitse osoitteeseen harri.leivo@invalidiliitto.fi. Ehdotuksiin on liitettävä riittävät tiedot ja perustelut, jotta raati voi arvioida palkinnon edellytysten täyttymistä.

*Lisätietoja: Esteettömyysasiamies Harri Leivo,
Esteettömyyskeskus ESKE, Invalidiliitto ry
harri.leivo@invalidiliitto.fi, puh. 09 613 191*

Haemme taitavia tekijöitä mielenkiintoisiin julkisen rakentamisen hankkeisiin.

Hakemukset sähköpostitse: work@verstasarkkitehdit.fi

VERSTAS ARCHITECTS

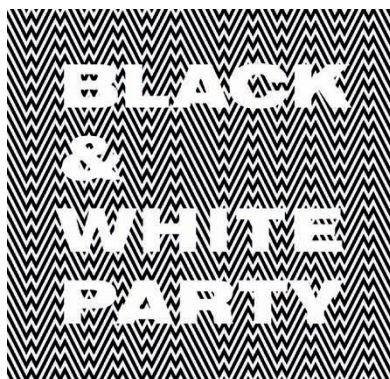
Haemme Helsinkiin/Turkuun ArchiCAD:in hyvin hallitsevaa

ARKKITEHTIA

Kirjalliset hakemukset 31.7.2015 mennessä osoitteeseen:
Arkkitehtitoimisto Haroma & Partners Oy
Linnankatu 16, 20100 Turku
tai sähköpostilla: niina.olin@haromapartners.fi
Lisätiedot: Renni Haroma 010 6170 442
www.haromapartners.fi

HAROMA & PARTNERS
ARKKITEHTITOIMISTO

Myydään ArchiCad 18 -lisenssi, puh. 0400 318 495

SION JA SAFAN JÄSENIILLE

Keskiviikko 26.8. klo 18-22, Pukukoodi: Teeman mukaan
Agroksenmäen holvikellari, Vanha talvitie 14, Teurastamo. Tervetuloa!

Rajallinen määrä paikkoja, Ilmoittautumiset Minna Borgille 18.8. mennessä: office@sio.fi

Arkkitehtuurin tiedotuskeskus tuottaa, välittää ja kokoaa tietoa arkkitehtuurista ja rakennetusta ympäristöstä sekä vahvistaa alan yhteiskunnallista vaikuttavuutta ja näkyvyyttä.

Arkkitehtuurikeskus ry etsii tulevien vuosien

TOIMINNANJOHTAJAA

jatkamaan tiedotuskeskuksen kehittämistä kansallisesti ja kansainvälisesti vaikuttavaksi toimijaksi.

Toimi täytetään viideksi vuodeksi. Työ alkaa vuonna 2016 tai sopimuksen mukaan. Kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto ja käytännössä osoitettu johtamistaito. Kielitaitovaatimuksena on erinomainen suomen kielen suullinen ja kirjallinen taito sekä hyvä englannin ja ruotsin kielen taito. Kokemus talous- ja henkilöstöhallinnosta on hakijalle eduksi. Tehtävän menestyksellistä hoitamista edesauttavat laaja arkkitehtuuri- ja kulttuurialan tuntemus, kokemus kansainvälisestä yhteistyöstä sekä hyvät vuorovaikutustaidot.

Lisätietoja tehtävästä antaa hallituksen puheenjohtaja Asko Takala, puh. 040 718 6877, varapuheenjohtaja Juulia Kauste, puh. 045 7731 1233 ja hallituksen jäsen Tommi Lindh, puh. 044 562 1625, sekä www.archinfo.fi. Hakemukset palkkatoiveineen pyydetään lähettämään perjantaihin 21.8.2015 mennessä osoitteella Arkkitehtuurin tiedotuskeskus, Pohjoinen Makasiinikatu 6 B 11, 00130 Helsinki tai sähköpostitse haku@archinfo.fi. Hakemukseen pyydetään liittämään CV ja mahdollinen julkaisuluettelo, kuoreen tai sähköpostin viestikenttään merkintä "Toiminnanjohtaja".

**arkkitehtitoimisto
LAHDELMA & MAHLAMÄKI Oy**

Haemme AutoCAD Architecture ja / tai Revit-taitoisia

**RAKENNUSPIIRTÄJIÄ
RAKENNUSARKKITEHTEJA
ARKKITEHTIYLIOPPILAITA
ARKKITEHTEJA
SISUSTUSARKKITEHTEJA
TIETOMALLIASIANTUNTIJOITA**

vaativien asuin-, liike- ja julkisten rakennusten suunnittelutehtäviin
CV/ansioluettelo pyydetään lähettämään sähköpostitse: rekry@arklm.fi

lisätietoja: Petri Saarelainen p. +358 10 315 4326
www.arklm.fi

Kokenut Arkkitehti

monipuolisiin suunnittelutehtäviin

Arvostamme intohimoa suunnitteluun ja edellytämme kokemusta projektiarkkitehdin työstä. Kokemus Revit-ohjelmiston käytöstä on eduksi.

Vapaamuotoiset hakemukset sekä cv:t sähköpostiin rekry@afks.fi.

Lisätietoja: Juha Salmenperä p. 041-5231970

AFKS Arkkitehdit Oy
www.afks.fi
Kalevankatu 39
00180 Helsinki

*Kalajoki on Meripohjolan kehitysvyöhykkeen matkailu- ja satamakaupunki.
Kaupungin menestys rakentuu monipuolisen elinkeinorakenteen varaan.
Kalajoki on Pohjois-Suomen parhaan työllisyyden kaupunki.
Väkimäärämme kasvaa tasaisesti ja kaupungin talous on vakaalla pohjalla.
Kalajoen kaupungissa kaavoitus on tärkeä osa elinkeinopolitiikkaa,
jolla mahdollistetaan kaupungin kehittyminen.*

Haemme näihin maisemiin

KAAVOITUSPÄÄLLIKKÖÄ

Kaavoituspäällikön keskeisiin tehtäviin kuuluu strateginen maankäytön suunnittelu, yleis- ja asemakaavoitusprosessien hallinnointi, ohjaaminen ja suunnittelu, kaavoitustoimen johtaminen, sekä kaavoitustoimintojen vaatima yhteistyö.

Tehtävän tarkka kuvaus ja hakuohjeet osoitteessa www.kalajoki.fi

Hakemukset toimitetaan 10.7.2015 klo 15 mennessä
www.kuntarekry.fi palvelun kautta.

www.kalajoki.fi

**Haemme Helsingin Kamppiin juuri uusittuihin tiloihimme 1 - 2 arkkitehtia / arkkitehtiyl-
oppilasta mielenkiintoisten julkisten kohteiden suunnitteluun.**

Olemme tietomallintamisen edelläkävijä ja tarjoamme sinulle haasteen n. 15 - 20 hengen in-
nostavassa ja avoimessa työyhteisössä.

Edellytämme hakijoilta työkokemusta Revitin käytössä sekä aktiivista otetta ja näkemystä
suunnitteluun ja projektinvetotehtäviin.

Luottamukselliset hakemukset (CV ja portfolio) sähköpostilla : ilari.airikkala@lpv.fi

Arkkitehtitoimisto
Lehto Peltonen Valkama Oy

Lastenkodinkuja 2
00180 Helsinki

010 - 229 2250
www.lpv.fi

Sipoon kunta hakee Kehitys- ja kaavoituskeskukseen

kaavoittajaa

määräaikaiseen tehtävään
01.09.2015–31.08.2016 väliseksi ajaksi

KAAVOITTAJAN pääasiallisina tehtävinä ovat asemakaavojen suunnittelu, kaavoitustyön ohjaaminen sekä maankäyttöön liittyvien teknisten ja hallinnollisten asioiden ja selvitysten valmistelu.

TOIMEN kelpoisuusvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa tai yliopistossa suoritettu tehtävään soveltuva arkkitehdin tutkinto tai muu asemakaavan laatimiseen soveltuva maankäyttö- ja rakennusasetuksen 3 §:ssä säädetty kelpoisuus.

TOIMEN hoitaminen edellyttää tietokoneavusteisen suunnittelun hallintaa. Käytössämme on AutoCAD-pohjainen Fiksu-sovellus.

ARVOSTAMME erityisesti hyviä vuorovaikutustaitoja, positiivista ja innovatiivista asennoitumista sekä aktiivista yhteistyö- ja oppimishalua.

PALKKAUS määräytyy Kunnallisen teknisen henkilöstön virka- ja työehtosopimuksen mukaan. Työsuhteessa noudatetaan neljän kuukauden koeaikaa.

PYYDÄMME jättämään hakemuksen kotisivuillamme olevan linkin kautta 7.8.2015 klo 14.00 mennessä www.sipoo.fi ->_Avoimet työpaikat.

KIRJALLISET hakemukset ansioluetteloinen voi toimittaa osoitteeseen Sipoon kunta, Kehitys- ja kaavoituskeskus (käyntiosoite: Iso Kylätie 18) PL 7, 04131 SIPOO. Kuoreen merkintä "Kaavoittaja".

LISÄTIETOJA antaa kaavoituspäällikkö Matti Kanerva, puh. 09 2353 6720, [matti.kanerva\(at\)sipoo.fi](mailto:matti.kanerva(at)sipoo.fi)

Kehitys- ja kaavoituskeskus

Kiinteistövirasto huolehtii Helsingin kaupungin omistamista maa-alueista, rakennuksista ja vuokra-asunnoista. Tilakeskus on yksi viraston seitsemästä osastosta. Se vastaa kaupungin omistamien rakennusten hankesuunnittelusta ja rakennuttamisesta. Tilakeskus vuokraa tiloja kaupungin muille yksiköille ja yrityksille sekä vastaa kiinteistöjen teknisestä ylläpidosta. Sen hallinnassa olevan tila-omaisuuden arvo on 3,5 miljardia euroa.

Haemme kiinteistöviraston tilakeskukseen vakinaiseen työsuhteeseen

PROJEKTINJOHTAJAA (Arkkitehti/DI)

(Työavain 18-31-15)

Investoinnit-yksikön projektinjohtajan tärkeimmät tehtävät ovat:

- talonrakennuksen tarve- ja hanke-suunnitelmien johtaminen ja laadinta
- suunnittelun ohjaus yleissuunnittelu- ja rakennuslupavaiheissa
- kiinteistöjen kehittämis- ja selvitystehtävät
- hallintokuntien avustaminen tilahankkeissa
- konsulttipalvelujen tilaaminen sekä muut tilasuunnittelun asiantuntijatehtävät.

Edellytämme talonrakennuksen suunnittelu- ja toteutus vaiheiden tuntemusta sekä monipuolista kokemusta rakennussuunnittelusta. Tehtävän kelpoisuusvaatimuksena on arkkitehdin korkeakoulu- tai yliopistotutkinto tai rakennusalan rakenne- tai tuotantotalouden diplomi-insinöörin tutkinto. Lisäksi edellytämme 10 vuoden kokemusta talonrakennuksen suunnittelu- tai rakennuttamistehtävistä.

Palvelussuhde alkaa 1.9.2015 tai sopimuksen mukaan. **Hakuaika päättyy 15.7.2015 klo 16.00.**

Hakemukset jätetään sähköisesti kaupungin rekrytointipalveluun: www.erekryhelsinki.fi. Työavain ohjaa suoraan ilmoitukseen.

Lisätietoa tehtävästä antavat hankepäällikkö Irmeli Grundström (puh. 050 559 2071) sekä projekti-arkkitehti Anneli Nurmi (puh. 050 401 3113).

Helsingin kaupunki edistää henkilöstön yhdenvertaisuutta ja laaja-alaista tasa-arvoa.

Helsingin kaupunki
Kiinteistövirasto

Ylöjärven kaupunki hakee
31.7.2015 klo 15.00 mennessä

Kaupunginarkkitehtia

Kaupunginarkkitehti toimii 1.1.2016 alkaen tekniikka- ja ympäristöosastolla maankäyttö- ja ympäristöpalveluiden päällikkönä. Vastuualueeseen sisältyy maanhankinta ja -luovutus, kaavoitus, ympäristönsuojelu, rakennusvalvonta, ympäristöviranomaistoiminta sekä kunnallistekninen suunnittelu. Kaupunginarkkitehti toimii ympäristölautakunnan esittelijänä ja kaupungin kaavoittajana.

Viran kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakouluasteen arkkitehdin tutkinto.

Edellytämme kokemusta vastaavista tehtävistä sekä hyviä neuvottelu- ja vuorovaikutustaitoja. Strategisen tason kaupunkisuunnittelutehtävien hallinta katsotaan eduksi. Arvostamme kokemusta toimialan vaativista esimies- ja hallintotehtävistä.

Palkkauksessa noudatetaan kaupungin yleistä palkkaustasoa. Hakija voi esittää myös oman palkkatövuomuksensa. Muut virkasuhteen ehdot määräytyvät TS:n mukaan.

Virassa noudatetaan kuuden kuukauden koeaikaa. Valitun on esitettävä ennen viran vastaanottamista Työterveyspalvelu Viisarin antama hyväksyttävä lääkärintodistus terveydentilastaan.

Haku tapahtuu kaupungin rekrytointiohjelman kautta: www.ylojarvi.fi/tyopaikat.

Tiedustelut: kehitysjohtaja Riku Siren p. 040 133 1590 ja kaupunginarkkitehti Ritva Kangasniemi p. 040 756 9491, etunimi.sukunimi@ylojarvi.fi.

www.ylojarvi.fi

Ylöjärvi on nuorekas ja vireä, 32 000 asukkaan kasvu-kaupunki Tampereen kaupunkiseudulla. Meillä on aktiivisen kehittämisen ilmapiiri ja panostamme henkilöstömme osaamiseen sekä hyvinvointiin. Työnantajana Ylöjärven kaupunki arvostaa työntekijöidensä terveitä elintapoja.

Haemme uutta (työ)voimaa.

KAAVOITUS- ARKKITEHTI

Olet tervetullut vahvistus
osaajiemme joukkoon.

Tutustu tulevaan työpaikkaasi:
www.kouvola.fi/rekry

Haemme Kouvolan kaupungin yleiskaavoitukseen kaavoitusarkkitehtia vakinaiseen työsuhteeseen.

Suunnittelijan keskeisiä tehtäviä ovat yleiskaavoitus ja muu maankäytön suunnittelu sekä asemakaava-alueen ulkopuolella olevien poikkeamispäätösten ja suunnittelutarveratkaisujen valmistelu. Tehtävän kuva tarkentuu valitun henkilön kokemuksen ja pätevyyden mukaan.

Lisätietoa:
Kaavoituspäällikkö Hannu Tylli p. 020 615 8570
hannu.tylli@kouvola.fi

Kouvola on kestäväällä tavalla kehittyvä lähes 90 000 asukkaan kaupunki, jossa liikkuminen on sujuvaa ja asuminen edullista. Viihdyt varmasti monipuolisten palvelujen ja harrastusmahdollisuuksien sekä moni-ilmeisen luonnon keskellä.

Tervetuloa työntekijäksi ihmisen hienoon Kouvolaan!

Kouvola®

TILITOIMISTO A-PALVELU OY

Korkeavuorenkatu 43 D, 00130 HELSINKI

puh. (09) 6801 368

tilitoimisto@apalvelu.fi

Lisää työpaikkoja SAFAn verkkosivuilla

www.safa.fi

SUIHKUTILAKALUSTEET

HIETAKARI

INFINIA 213x213

INFINIA 213

LAADUKAS INFINIA -SARJA

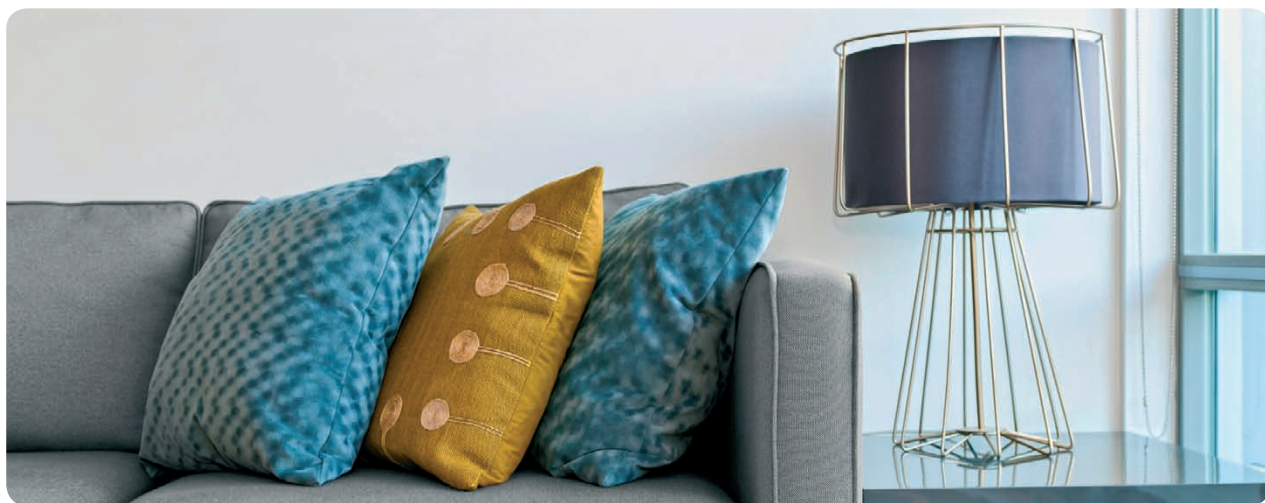
- Tutkitusti markkinoiden laajin valikoima
- Voidaan yhdistää muihin Infinia 200 sarjan tuotteisiin
- Kalusteet voidaan sijoittaa suihkuseinän viereen, vedin ei tule linjassaan ulos
- Mitoitus 570–870x1900mm, 5 cm jaolla!
- Tukeva ja keskittävä sarana mekanismi
- Saatavana myös erikoismitoilla (H= max. 2300mm)

Hietakari Kylpyhuone Oy - Jäspilänkatu 18 - 02450 Kerava - hietakari.fi

Forma

Syksy • Autumn

28.–30.8.2015
Messukeskus
Helsinki

Sadonkorjuun aika. Matka kohti joulua.

Tervetuloa mukaan Forma Syksy –messuille 28.–30.8.2015!

Forma-messut on Suomen johtava lahjatavara- ja kodinsisustusalan ammattitapahtuma. Messuilta löydät lahjatavaroiden ja kodinsisustuksen uudet värit, trendit ja ideat maailmalta sekä kotimaisilta käsityöläisvalmistajilta. Löydä syksyn Formasta kaikki mitä tarvitset joulua varten! Lue lisää messuista ja rekisteröidy mukaan: www.formasyksy.fi

